

Ročník 1997

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 54

Rozeslána dne 10. července 1997

Cena Kč 20,70

O B S A H:

150. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů
151. Zákon o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku)
152. Zákon na ochranu před dovozem dumpingových výrobků a o změně a doplnění některých zákonů
153. Vyhláška Ministerstva dopravy a spojů, kterou se zrušují Směrnice o organizaci a výkonu železničních zdravotnických služeb
154. Vyhláška Ministerstva spravedlnosti o srážkách z odměny osob, které jsou ve výkonu trestu odnětí svobody zařazené do zaměstnání, a o výkonu rozhodnutí srážkami z odměny těchto osob a chovanců zvláštních výchovných zařízení
155. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic
-

150

ZÁKON

ze dne 12. června 1997,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád),
ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona České národní rady č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu České republiky č. 214/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu České republiky č. 8/1995 Sb. a zákona č. 152/1995 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 70 se na konci připojuje tato věta: „Nestaví-li jinak vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, vyrozumí soud o vzetí cizince do vazby též konzulární úřad státu, jehož je cizinec občanem.“.

2. Za § 350a se vkládají nové § 350b až 350f, které včetně nadpisu nad § 350b znějí:

„Výkon trestu vyhoštění

§ 350b

(1) Jakmile nabyde právní moci rozsudek, kterým byl uložen trest vyhoštění, předseda senátu zašle nařízení výkonu trestu Policii České republiky a vyzve zároveň odsouzeného, aby z České republiky neprodleně vycestoval.

(2) Nehrozí-li obava, že odsouzený, který je na svobodě, se bude skrývat nebo jinak mařit výkon trestu vyhoštění, může mu předseda senátu poskytnout přiměřenou lhůtu k obstarání jeho záležitostí. Tato lhůta nesmí být delší než jeden měsíc ode dne, kdy rozsudek nabyl právní moci.

(3) Lhůtu uvedenou v odstavci 2 může předseda senátu na žádost odsouzeného i opakovaně prodloužit, nejdéle však na 180 dnů ode dne, kdy rozsudek nabyl právní moci, jestliže odsouzený prokáže, že učinil všechny úkony potřebné k obstarání cestovních dokladů a dalších záležitostí potřebných k vycestování, avšak dosud nemůže z České republiky vycestovat.

§ 350c

Vyhošťovací vazba

(1) Hrozí-li obava, že odsouzený se bude skrývat nebo jinak mařit výkon trestu vyhoštění, může předseda senátu rozhodnout o vzetí odsouzeného do vyhošťovací vazby, nerozhodne-li o jejím nahrazení zárukou, slibem nebo peněžitou zárukou.

(2) Nevyplyvá-li z odstavce 1 jinak, na řízení o vyhošťovací vazbě a její nahrazení zárukou, slibem nebo peněžitou zárukou se použijí ustanovení hlavy čtvrté oddílu prvního.

(3) Byl-li odsouzený vzat podle odstavce 1 do vyhošťovací vazby, požádá předseda senátu, pokud je to třeba, o zajištění cestovních dokladů potřebných k výkonu trestu vyhoštění Policii České republiky.

§ 350d

Jestliže se na odsouzeném, kterému byl pravomocně uložen trest vyhoštění, vykonává trest odnětí svobody, vyrozumí předseda senátu o nařízení výkonu trestu vyhoštění též příslušnou věznicí. Policii České republiky v nařízení výkonu trestu podle § 350b odst. 1 zároveň požádá, pokud je to třeba, o zajištění cestovních dokladů potřebných k výkonu trestu vyhoštění tak, aby tento trest bezprostředně navazoval na výkon trestu odnětí svobody.

§ 350e

Jestliže soud rozhodne o upuštění od výkonu trestu odnětí svobody nebo jeho zbytku, o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody nebo o účasti na amnestii, již se promíjí zbytek trestu odnětí svobody u odsouzeného, kterému byl uložen trest vyhoštění, vyrozumí ihned bez ohledu na právní moc takového rozhodnutí soud příslušný k výkonu trestu vyhoštění a Policii České republiky; stejně postupuje Ministerstvo spravedlnosti v případě, že o upuštění od výkonu trestu odnětí svobody nebo jeho zbytku rozhodl ministr spravedlnosti.

§ 350f

Jestliže v době, kdy soud přistoupí k nařízení výkonu trestu vyhoštění, se odsouzený již na území České republiky nenachází, předseda senátu zašle nařízení výkonu trestu Policii České republiky a další úkony neprovádí.“.

3. V § 380 odst. 1 se za slovo „zástupce“ vkládají tato slova: „ve veřejném zasedání“.

4. V § 380 odst. 3 se vypouští slovo „krajského“.

5. Za § 382 se vkládá nový § 382a, který včetně nadpisu zní:

„§ 382a

Zkrácené vydávací řízení

(1) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, před soudem prohlásí, že souhlasí se svým vydáním do cizího státu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu za čin, který je uveden v žádosti o vydání, státní zástupce může předložit věc Ministerstvu spravedlnosti s návrhem, aby ministr spravedlnosti povolil vydání, aniž by předtím soud rozhodl o přípustnosti vydání.

(2) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, souhlas se svým vydáním vyjádří až v průběhu veřejného zasedání konaného o přípustnosti vydání, může státní zástupce svůj návrh podle § 380 odst. 1 vzít zpět a postupovat podle odstavce 1. Návrh může vzít zpět nejpozději do doby, než se soud odebere k závěrečné poradě.

(3) Osoba, o jejíž vydání jde, musí být předem poučena o významu souhlasu s vydáním a o následcích,

ktelé jsou s takovým prohlášením spojeny. Souhlas s vydáním nelze vzít zpět.

(4) Má-li ministr spravedlnosti pochybnosti o přípustnosti vydání, ačkoliv s ním osoba, o jejíž vydání jde, vyslovila souhlas, může věc vrátit státnímu zástupci s tím, že je třeba, aby o přípustnosti vydání nejprve rozhodl podle § 380 odst. 1 soud.“.

6. Za § 389 se vkládá nový § 389a, který zní:

„§ 389a

Státní zastupitelství prošetřuje podněty k podání stížnosti pro porušení zákona, které mu jsou adresovány nebo které mu postoupí ministr spravedlnosti. K prošetření je příslušné státní zastupitelství bezprostředně nadřízené státnímu zastupitelství, které bylo v původním řízení ve věci činné v posledním stupni. Po prošetření státní zastupitelství předloží ministru spravedlnosti stanovisko, v němž navrhne buď podnět odložit, nebo podat stížnost pro porušení zákona.“.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. října 1997.

Zeman v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

151

ZÁKON

ze dne 17. června 1997

o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 2

Způsoby oceňování majetku a služeb

(1) Majetek a služba se oceňují obvyklou cenou, pokud tento zákon nestanoví jiný způsob oceňování. Obvyklou cenou se pro účely tohoto zákona rozumí cena, která by byla dosažena při prodejích stejného, popřípadě obdobného majetku nebo při poskytování stejné nebo obdobné služby v obvyklém obchodním styku v tuzemsku ke dni ocenění. Přitom se zvažují všechny okolnosti, které mají na cenu vliv, avšak do její výše se nepromítají vlivy mimořádných okolností trhu, osobních poměrů prodávajícího nebo kupujícího ani vliv zvláštní oblíby. Mimořádnými okolnostmi trhu se rozumějí například stav tísně prodávajícího nebo kupujícího, důsledky přírodních či jiných kalamit. Osobními poměry se rozumějí zejména vztahy majetkové, rodinné nebo jiné osobní vztahy mezi prodávajícím a kupujícím. Zvláštní oblíbou se rozumí zvláštní hodnota přikládáná majetku nebo službě vyplývající z osobního vztahu k nim.

(2) Službou je poskytování činností nebo hmotné zachytitelných výsledků činností.

(3) Jiným způsobem oceňování stanoveným tímto zákonem nebo na jeho základě je

- a) nákladový způsob, který vychází z nákladů, které by bylo nutno vynaložit na pořízení předmětu ocenění v místě ocenění a podle jeho stavu ke dni ocenění,

ČÁST PRVNÍ

HLAVA PRVNÍ

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Zákon upravuje způsoby oceňování věcí, práv a jiných majetkových hodnot (dále jen „majetek“) a služeb pro účely stanovené zvláštními předpisy.¹⁾ Odkazují-li tyto předpisy na cenový nebo zvláštní předpis pro ocenění majetku nebo služby k jinému účelu než pro prodej, rozumí se tímto předpisem tento zákon. Zákon platí i pro účely stanovené zvláštními předpisy uvedenými v části čtvrté až deváté tohoto zákona a dále tehdy, stanoví-li tak příslušný orgán v rámci svého oprávnění nebo dohodnou-li se tak strany.

(2) Zákon se nevztahuje na sjednávání cen²⁾ a neplatí pro oceňování přírodních zdrojů kromě lesů.

(3) Ustanovení tohoto zákona se nepoužijí

- a) v případech, kdy zvláštní předpis stanoví odlišný způsob oceňování,³⁾
- b) při převádění majetku podle zvláštního předpisu.⁴⁾

¹⁾ § 18 odst. 2 zákona č. 248/1992 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech.

§ 5 odst. 2 zákona ČNR č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění zákona č. 242/1994 Sb.

§ 33 zákona č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením.

§ 2 odst. 1 a 3 vyhlášky Federálního ministerstva financí č. 122/1984 Sb., o náhradách při vyvlastnění staveb, pozemků, porostů a práv k nim.

§ 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti ČR č. 612/1992 Sb., o odměnách notářů a správců dědictví.

§ 2, 4 až 9 vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 81/1996 Sb., o způsobu výpočtu výše újmý nebo škody způsobené na produkčních funkcích lesa.

²⁾ Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění zákona č. 135/1994 Sb.

³⁾ Např. § 24 až 26 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, nařízení vlády ČR č. 20/1992 Sb., kterým se stanoví způsob výpočtu výše náhrad za živý a mrtvý inventář a zásoby, ve znění nařízení vlády ČR č. 57/1993 Sb., § 5 odst. 1 zákona ČNR č. 338/1992 Sb., ve znění zákona č. 315/1993 Sb., § 24, § 29 odst. 1 písm. a) až c) zákona ČNR č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška Ministerstva financí č. 224/1996 Sb., o výpočtu hodnoty cenných papírů v majetku v podílovém fondu nebo majetku investičního fondu.

⁴⁾ Zákon č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších předpisů.

§ 11 a 28a zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů.

- b) výnosový způsob, který vychází z výnosu z předmětu ocenění skutečně dosahovaného nebo z výnosu, který lze z předmětu ocenění za daných podmínek obvykle získat, a z kapitalizace tohoto výnosu (úrokové míry),
- c) porovnávací způsob, který vychází z porovnání předmětu ocenění se stejným nebo obdobným předmětem a cenou sjednanou při jeho prodeji; je jím též ocenění věci odvozením z ceny jiné funkčně související věci,
- d) oceňování podle jmenovité hodnoty, které vychází z částky, na kterou předmět ocenění zní nebo která je jinak zřejmá,
- e) oceňování podle účetní hodnoty, které vychází ze způsobů oceňování stanovených na základě předpisů o účetnictví,
- f) oceňování podle kurzové hodnoty, které vychází z ceny předmětu ocenění zaznamenané ve stanoveném období na trhu,
- g) oceňování sjednanou cenou, kterou je cena předmětu ocenění sjednaná při jeho prodeji, popřípadě cena odvozená ze sjednaných cen.

HLAVA DRUHÁ NEMOVITOSTI

Díl první *Stavby*

§ 3 Členění staveb

- (1) Pro účely oceňování se stavby člení na
 - a) stavby pozemní, kterými jsou
 - 1. budovy, jimiž se rozumí stavby prostorově soustředěné a navenek převážně uzavřené obvodovými stěnami a střešními konstrukcemi, s jedním nebo více ohraničenými užitkovými prostory,
 - 2. venkovní úpravy,
 - b) stavby inženýrské a speciální pozemní, kterými jsou stavby dopravní, vodní, pro rozvod energií a vody, kanalizace, věže, stožáry, komíny, plochy

a úpravy území, studny a další stavby speciálního charakteru,

- c) vodní nádrže a rybníky,
- d) jiné stavby.

Členění staveb na jednotlivé druhy stanoví vyhláška.

(2) Pro účely oceňování se stavba posuzuje podle účelu užití. Při nesouladu mezi účelem užití stavby uvedeným v kolaudačním rozhodnutí nebo ve stavebním povolení a skutečným užitím se vychází při oceňování ze skutečného užití stavby. Nejsou-li zachovány doklady o účelu, pro který byla stavba povolena, nebo při nesouladu mezi stavem uvedeným v katastru nemovitostí⁵⁾ a skutečným stavem platí, že stavba je určena k účelu, pro který je svým stavebně technickým uspořádáním vybavena. Jestliže vybavení stavby nasvědčuje několika účelům, má se za to, že stavba je určena k účelu, ke kterému se užívá bez závad.⁶⁾

Oceňování stavby § 4

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, stavba nebo její část⁷⁾ (dále jen „stavba“) se oceňuje nákladovým, výnosovým nebo porovnávacím způsobem nebo jejich kombinací, jejichž použití u jednotlivých druhů staveb stanoví vyhláška.

(2) Stavba, která není spojena se zemí pevným základem, se oceňuje podle účelu jejího užití stejným způsobem jako stavba nemovitá stejného užití.

§ 5

(1) Oceňuje-li se stavba nákladovým způsobem, vychází se

- a) ze základních cen za měrné jednotky stavby nebo z nákladů na pořízení stavby; u stavby určené k odstranění se vychází z ocenění použitelného materiálu z jejího odstranění sníženého o náklady na odstranění,
- b) ze zohlednění charakteru, velikosti stavby, jejího vybavení, polohy a prodejnosti, u vodní nádrže a rybníku i ze zohlednění jejich funkce,
- c) z technického opotřebení stavby.

(2) Základní ceny a způsob jejich úpravy podle odstavce 1 u jednotlivých druhů staveb, postupy při měření a výpočtu výměr staveb a postupy při oceňo-

⁵⁾ Zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů.
§ 3 odst. 3 vyhlášky Českého úřadu zeměměřického a katastrálního č. 190/1996 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění zákona č. 210/1993 Sb. a zákona č. 90/1996 Sb., a zákon České národní rady č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb.

⁶⁾ § 85 a 104 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

⁷⁾ Např. § 2 písm. f) zákona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů).

vání včetně způsobů zjištění a uplatnění technického opotřebení stanovi vyhláška. Ve stanovených cenách a postupech se zohledňují i vlivy působící na úroveň a relace cen staveb na trhu.

§ 6

Oceňuje-li se stavba výnosovým způsobem, stanoví vyhláška způsob výpočtu ceny, způsob zjištění výnosu a výši míry kapitalizace pro dané časové období.

§ 7

Oceňuje-li se stavba porovnávacím způsobem, stanoví vyhláška hlediska, která se při porovnání berou v úvahu.

§ 8

Oceňování bytu a nebytového prostoru

(1) Byt, kterým se rozumí místnost nebo soubor místností určených k bydlení a jeho součástí a příslušenství,⁸⁾ se oceňuje včetně podílu na společných částech domu,⁹⁾ a to i v případě, jsou-li umístěny mimo dům, a včetně podílu na příslušenství domu a stavbách vedlejších a jejich příslušenstvích, určených pro společné užívání.

(2) Nebytový prostor, kterým se rozumí místnost nebo soubor místností včetně příslušenství⁸⁾ určených k jiným účelům než k bydlení, se oceňuje včetně podílu na společných částech domu,⁹⁾ a to i v případě, jsou-li umístěny mimo dům, jakož i včetně podílu na příslušenství domu a stavbách vedlejších včetně jejich příslušenství určených pro společné užívání; nebytovým prostorem nejsou příslušenství bytu ani společné části domu.

(3) Cena bytu a cena nebytového prostoru se zjistí jako podíl z ceny stavby. Velikost tohoto podílu se rovná poměru podlahové plochy bytu nebo nebytového prostoru k součtu podlahových ploch všech bytů a nebytových prostorů ve stavbě, do něhož se nezapočítávají plochy společného příslušenství stavby. Přitom se přihlíží k vybavení a stavu bytu nebo nebytového prostoru.

(4) Cena příslušenství stavby, které není stavebně její součástí, jako jsou zejména venkovní úpravy, studny a vedlejší stavby sloužící výhradně společnému užívání, se pro účely ocenění bytu nebo nebytového prostoru započte do ceny stavby. Jsou-li vlastnické vztahy ke stavbě a pozemku shodné, cena pozemku se rovněž započte do ceny stavby.

(5) Podlahová plocha bytu nebo nebytového prostoru je součet všech plošných výměr podlah jednotlivých místností a prostor tvořících příslušenství bytu nebo nebytového prostoru.

Díl druhý

Pozemky

§ 9

Členění pozemků

(1) Pro účely oceňování se pozemky člení na

a) stavební pozemky, kterými jsou

1. nezastavěné pozemky evidované v katastru nemovitostí v jednotlivých druzích pozemků, které byly vydaným územním rozhodnutím určeny k zastavění;¹⁰⁾ je-li zvláštním předpisem stanovena nejvyšší přípustná zastavěnost pozemku, je stavebním pozemkem pouze část odpovídající přípustnému limitu určenému k zastavění,
2. pozemky evidované v katastru nemovitostí v druhu pozemku zastavěné plochy a nádvoří, v druhu pozemku ostatní plochy – staveniště nebo ostatní plochy, které jsou již zastavěny, a v druhu pozemku zahrady a ostatní plochy, které tvoří jednotný funkční celek se stavbou a pozemkem evidovaným v katastru nemovitostí v druhu pozemku zastavěná plocha a nádvoří za účelem jejich společného využití a jsou ve vlastnictví stejného subjektu,
3. plochy pozemků skutečně zastavěné stavbami bez ohledu na evidovaný stav v katastru nemovitostí,

b) zemědělské pozemky evidované v katastru nemovitostí jako orná půda, chmelnice, vinice, zahrada, ovocný sad, louka a pastvina,

c) lesní pozemky, kterými jsou lesní pozemky evidované v katastru nemovitostí a zalesněné nelesní pozemky,

d) pozemky evidované v katastru nemovitostí jako vodní nádrže a vodní toky,

e) jiné pozemky, kterými jsou například hospodářsky nevyužitelné pozemky a neplodná půda, jako je roklna, mez s kamením, ochranná hráz, močál, bažina.

(2) Stavebním pozemkem pro účely oceňování není pozemek, který je zastavěn jen podzemním nebo nadzemním vedením včetně jejich příslušenství, pod-

⁸⁾ § 121 odst. 2 občanského zákoníku.

⁹⁾ § 2 písm. e) a § 8 odst. 2 zákona č. 72/1994 Sb.

¹⁰⁾ § 32 zákona č. 50/1976 Sb.

zemními stavbami, které nedosahují úrovně terénu, podzemními částmi a příslušenstvím staveb pro dopravu a vodní hospodářství netvořícími součást pozemních staveb. Stavebním pozemkem pro účely oceňování není též pozemek zastavěný stavbami bez základů, studnami, ploty, opěrnými zdmi, pomníky, sochami apod.

(3) Pro účely oceňování se pozemek posuzuje podle stavu uvedeného v katastru nemovitostí.⁵⁾ Při nesouladu mezi stavem uvedeným v katastru nemovitostí a skutečným stavem se vychází při oceňování ze skutečného stavu.

§ 10

Oceňování stavebního pozemku

(1) Stavební pozemek se oceňuje násobkem výměry pozemku a ceny za m² uvedené v cenové mapě, kterou vydala obec. Není-li stavební pozemek oceněn v cenové mapě, ocení se násobkem výměry pozemku a základní ceny za m² upravené o vliv polohy a další vlivy působící zejména na využitelnost pozemků pro stavbu, popřípadě ceny zjištěné jiným způsobem oceňování podle § 2, které stanoví vyhláška.

(2) Cenová mapa stavebních pozemků je grafické znázornění stavebních pozemků na území obce nebo její části v měřítku 1:5000, popřípadě v měřítku podrobnějším s vyznačenými cenami. Stavební pozemky v cenové mapě se ocení skutečně sjednanými cenami obsaženými v kupních smlouvách.

(3) Nejsou-li při zpracování cenové mapy sjednané ceny stavebních pozemků podle odstavce 2 v dané obci k dispozici nebo nelze-li je použít, protože již neodpovídají úrovni sjednaných cen porovnatelných pozemků ke dni vypracování cenové mapy, zjistí se ceny na základě porovnání se sjednanými cenami obdobných pozemků v dané obci nebo v jiných srovnatelných obcích spadajících do stejné skupiny podle počtu obyvatel; skupiny obcí stanoví vyhláška. Při porovnání se vychází ze shodného účelu užití, z obdobné polohy v obci a ze shodné stavební vybavenosti pozemku. Údaje o postupu a porovnání obce uvedou v textové části cenové mapy, která popřípadě obsahuje další vysvětlivky. Podrobnější metodiku zpracování cenových podkladů pro cenovou mapu může stanovit vyhláška.

(4) Jestliže nelze cenu stavebního pozemku zjistit podle odstavce 2 nebo 3, do cenové mapy se cena ta-

kového pozemku neuvede a pozemek se oceňuje podle odstavce 1 druhé věty.

(5) Návrh cenové mapy stavebních pozemků nebo její změny předkládá obec před jejím vydáním Ministerstvu financí k vyjádření. Obec zašle vyhlášku současně s jejím vyhlášením Ministerstvu financí k uveřejnění v Cenovém věstníku.

(6) Koncem každého kalendářního roku se obecně závaznou vyhláškou obce doplňují cenové mapy o nové ceny stavebních pozemků. Změní-li se sjednaná cena, účel užití nebo stavební vybavenost pozemku, zjistí se nová cena pozemku způsobem podle odstavce 2 nebo 3. Přitom platí postup podle odstavce 5.

(7) Obec umožní nahlédnout bezplatně do cenové mapy pozemků vedené touto obcí každému, kdo o to požádá.

§ 11

Oceňování zemědělského pozemku

(1) Zemědělský pozemek se oceňuje cenou stanovenou výnosovým způsobem podle bonitovaných půdně ekologických jednotek.

(2) Základní ceny zemědělských pozemků a jejich úpravu vyjadřující vliv polohy a další vlivy působící zejména na využitelnost pozemků pro zemědělskou výrobu, jako jsou přírodní nebo technické překážky a vyhlášení zvláště chráněných území,¹¹⁾ stanoví vyhláška.

§ 12

Oceňování lesního pozemku

(1) Lesní pozemek¹²⁾ se oceňuje výnosovým a porovnávacím způsobem podle plošně převládajících souborů lesních typů.

(2) Základní ceny lesních pozemků a jejich úpravu vyjadřující kategorii lesů¹³⁾ a další vlivy působící na využitelnost lesních pozemků stanoví vyhláška.

§ 13

Oceňování pozemků vodních nádrží, vodních toků a jiných pozemků

Pozemky vodních nádrží, vodních toků a jiné pozemky se oceňují cenami stanovenými vyhláškou.

¹¹⁾ § 18 a 19 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon).

§ 14 zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

¹²⁾ Příloha č. 1 kód 10 vyhlášky Českého úřadu zeměměřického a katastrálního č. 190/1996 Sb.

§ 1 vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 84/1996 Sb., o lesním hospodářském plánování.

¹³⁾ § 6 až 10 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon).

Díl třetí
Trvalé porosty

§ 14

Členění trvalých porostů

Pro účely oceňování se trvalé porosty člení na

- a) lesní porosty,¹⁴⁾
- b) ovocné dřeviny,
- c) vinnou a chmelovou révu,
- d) okrasné rostliny.

§ 15

Oceňování lesního porostu

(1) Lesní porost se oceňuje nákladovým a výnosovým způsobem. Vychází se ze skupin lesních dřevin podle jejich zastoupení v lesním porostu, věku, bonitních stupňů, obmytí a zakmenění.

(2) Postup zjištění základních cen lesních porostů a jejich úpravu vyjadřující kategorii lesa, hospodářský tvar lesa, stupeň poškození porostu, sortimentaci porostu a další vlivy, které působí na produkci dřeva, stanoví vyhláška.

(3) Při oceňování se vychází z údajů o lesním porostu obsažených v závazném podkladu zpracovaném podle zvláštního předpisu.¹⁵⁾ Není-li tento podklad zpracován nebo údaje v něm uvedené neodpovídají skutečnosti, zjistí se potřebné údaje podle skutečnosti.

§ 16

Oceňování ovocných dřevin, vinné a chmelové révy a okrasných rostlin

(1) Ovocné dřeviny, vinná a chmelová réva se oceňují výnosovým způsobem podle druhu dřevin, jejich věku, pěstebního tvaru nebo způsobu založení jejich porostu. Ceny vinné a chmelové révy obsahují ceny zařízení vinic a chmelnic.

(2) Okrasné rostliny se oceňují nákladovým způsobem.

(3) Základní ceny podle odstavců 1 a 2 a jejich úpravu vyjadřující zejména zdravotní stav porostů,

stupeň poškození, jejich ekonomickou životnost a ceny zařízení vinic a chmelnic stanoví vyhláška.

HLAVA TŘETÍ
MAJETKOVÁ PRÁVA

§ 17

Oceňování majetkových práv vyplývajících z průmyslových práv a práv na označení a výrobně technických poznatků

(1) Majetková práva, která jsou obsahem průmyslových práv¹⁶⁾ a práv na označení¹⁷⁾ nebo vyplývající z jejich užití, a výrobně technické a obchodní poznatky (know-how) se oceňují výnosovým způsobem, a to jako součet diskontovaných budoucích ročních čistých výnosů vyplývajících z užívání těchto práv ode dne ocenění. Způsob diskontování stanoví vyhláška.

(2) Roční čistý výnos užívání se zjistí

- a) ze smluv o užívání práva (například licenční smlouva) platných v den ocenění,
- b) podle skutečnosti za poslední kalendářní rok užívání v období pěti let předcházejících roku ocenění, nelze-li jej zjistit podle písmene a).

(3) Počet let užívání

- a) se zjistí ze smluv, nejvýše však ve výši podle písmene b),
- b) činí pět let u průmyslových práv a výrobně technických a obchodních poznatků a deset let u práv na označení v případě, že nelze zjistit počet let podle písmene a).

(4) Nelze-li právo z různých důvodů, včetně toho, že nebylo užíváno, ocenit podle odstavců 1 až 3 nebo je-li cena zjištěná podle odstavců 1 až 3 nepřiměřeně vyšší nebo nižší než cena obvyklá, ocení se právo cenou obvyklou.

§ 18

Oceňování práv odpovídajících věcným břemenům

(1) Právo odpovídající věcnému břemenu¹⁸⁾ se

¹⁴⁾ § 2 písm. c) zákona č. 289/1995 Sb.

¹⁵⁾ § 24 až 27 zákona č. 289/1995 Sb.

¹⁶⁾ Např. zákon č. 132/1989 Sb., o ochraně práv k novým odrudám rostlin a plemenům zvířat, ve znění zákona č. 93/1996 Sb., zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech a průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění zákona č. 519/1991 Sb., vyhláška Ministerstva zdravotnictví ČR č. 331/1991 Sb., o osvědčeních na nové způsoby prevence, diagnostiky chorob a léčení lidí, zákon č. 529/1991 Sb., o ochraně topografií polovodičových výrobků, zákon č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech.

¹⁷⁾ Např. zákon č. 159/1973 Sb., o ochraně označení původu výrobků, zákon č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách, práva vyplývající z obchodního jména podle § 8 a následujících obchodního zákoníku.

¹⁸⁾ § 151n až 151p občanského zákoníku.

oceňuje výnosovým způsobem na základě ročního užítku ve výši obvyklé ceny.

(2) Ocenění podle odstavce 1 se neuplatní, jestliže lze zjistit roční užitek ze smlouvy, z výsledků řízení o dědictví nebo z rozhodnutí příslušného orgánu, pokud při vzniku věcného břemene byl roční užitek z tohoto břemene uveden a není-li o více než jednu třetinu nižší než cena obvyklá.

(3) Roční užitek podle odstavců 1 a 2 se násobí počtem let užívání práva, nejvýše však pěti.

(4) Patří-li právo určité osobě na dobu jejího života, oceňuje se desetinásobkem ročního užítku.

(5) Nelze-li cenu zjistit podle předchozích odstavců, oceňuje se právo jednotně částkou 10 000 Kč.

(6) Právo zřízené jinak než věcným břemenem, obdobné právo odpovídajícímu věcnému břemeni, se oceňuje podle odstavců 1 až 5.

HLAVA ČTVRTÁ CENNÉ PAPÍRY

§ 19

Oceňování veřejně obchodovatelných cenných papírů obchodovaných na veřejném trhu

(1) Veřejně obchodovatelné cenné papíry¹⁹⁾

- a) tuzemské nebo zahraniční, obchodované na tuzemském veřejném trhu nebo současně na tuzemském i zahraničním veřejném trhu, se oceňují kurzem²⁰⁾ vyhlášeným na tuzemské burze²¹⁾ v den ocenění. Pokud nebylo v den ocenění cenným papírem na tuzemské burze obchodováno, ocení se posledním kurzem vyhlášeným na tuzemské burze v období předcházejících 30 dnů přede dnem ocenění, pokud byl v tomto dni cenný papír obchodován. Nebyl-li cenný papír obchodován na tuzemské burze v těchto posledních 30 dnech, ocení se nejnižším dosaženým kurzem vyhlášeným ve stejném období u ostatních organizátorů tuzemského mimoburzovního trhu cenných papírů,
- b) tuzemské a zahraniční, obchodované pouze na zahraničním veřejném trhu, se ocení kurzem vyhlášeným na veřejném trhu ve státě sídla emitenta ke dni ocenění, a není-li k dispozici, ocení se posledním kurzem vyhlášeným na veřejném trhu v tomto státě v období uvedeném v písmenu a). Pokud se cenným papírem neobchoduje na veřejném trhu

ve státě sídla emitenta, ocení se posledním kurzem vyhlášeným na veřejném trhu v období uvedeném v písmenu a) ve státě, v němž byl cenný papír přijat k obchodování na veřejném trhu. Pokud byl ve stejný den vyhlášen kurz na veřejném trhu ve více státech, ocení se nejnižším vyhlášeným kurzem. Při postupu podle druhé a třetí věty se přednostně uplatní kurz vyhlášený na burzách cenných papírů určených opatřením Ministerstva financí po dohodě s Českou národní bankou. Kurz cenného papíru v zahraniční měně se přepočte kurzem devizového trhu České národní banky platným ke dni ocenění. Pro přepočet měn, které nejsou uvedeny v kurzovním lístku České národní banky, se použije kurz amerického dolaru k této měně vyhlášený ústřední bankou státu s touto měnou.

(2) Nebyl-li kurz cenného papíru uvedeného v odstavci 1 vyhlášen v období 30 dnů přede dnem ocenění na žádném trhu, ocení se cenný papír jako neobchodovaný na veřejném trhu podle § 20.

§ 20

Oceňování veřejně obchodovatelných cenných papírů neobchodovaných na veřejném trhu a veřejně neobchodovatelných cenných papírů

(1) Veřejně obchodovatelné cenné papíry neobchodované na veřejném trhu a veřejně neobchodovatelné cenné papíry se oceňují takto:

- a) akcie a podílové listy uzavřených podílových fondů podílem, v jehož čitateli je vlastní jmění akciové společnosti nebo uzavřeného podílového fondu podle účetní závěrky za předchozí účetní období, pokud není prokázána jiná hodnota vlastního jmění, a ve jmenovateli počet vydaných akcií nebo podílových listů převedený na shodnou emisní hodnotu,
- b) dluhopisy s připojeným kupónem určujícím výnos nebo způsob stanovení výnosu jmenovitou hodnotou se zahrnutím úroků, na něž má majitel ke dni ocenění právo, popř. s přihlédnutím k jiným očekávaným výnosům, pokud je lze ocenit, neodůvodňují-li zvláštní okolnosti cenu vyšší nebo nižší,
- c) dluhopisy, u nichž je úrokový výnos stanoven rozdílem mezi jmenovitou hodnotou a emisním kurzem, jmenovitou hodnotou sníženou o poměrnou část rozdílu mezi průměrným emisním kurzem a jmenovitou hodnotou do doby splatnosti, neodůvodňují-li zvláštní okolnosti cenu vyšší nebo nižší. Poměrná část podle předchozí věty

¹⁹⁾ Zákon ČNR č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů.

²⁰⁾ § 6 odst. 2 zákona ČNR č. 591/1992 Sb., ve znění zákona č. 152/1996 Sb.

²¹⁾ Burza cenných papírů, a. s., Praha.

se určí jako podíl počtu dní ode dne ocenění do dne splatnosti dluhopisu a celkové doby splatnosti dluhopisu určené ve dnech,

- d) směnky jmenovitou hodnotou, na kterou jsou vystaveny, směnky opatřené úrokovou doložkou jmenovitou hodnotou se zahrnutím úroku, na nějž vzniklo majiteli směnky právo ke dni ocenění, neodůvodňují-li zvláštní okolnosti cenu vyšší nebo nižší,
- e) podílové listy otevřených podílových fondů částkou, kterou zaplatí emitent za vrácený podílový list v den ocenění, odpovídající hodnotě podílu podílového listu na vlastním jmění v podílovém fondu sníženém o závazky podílového fondu. Hodnota podílového listu může být snížena o srážku uvedenou ve statutu otevřeného podílového fondu uplatňovanou při vrácení podílového listu. Pokud emitent v den ocenění neproplácí vrácení podílového listu, ocení se podílový list poslední cenou, která jím byla proplacena při vrácení takového podílového listu,
- f) zatímní listy částkou odpovídající hodnotě splaceného vkladu, včetně emisního ážia ke dni ocenění,
- g) cenné papíry vyjadřující právo na vydání zboží cenou tohoto zboží zjištěnou podle tohoto zákona,
- h) ostatní cenné papíry cenou obvyklou.

(2) Úroky a dividendy se do cen cenných papírů zahrnují snížené o daň z příjmů, pokud je vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně.

(3) Cenné papíry, které jsou předmětem sběratelského zájmu, se oceňují cenou obvyklou.

HLAVA PÁTÁ OSTATNÍ MAJETEK

§ 21

Oceňování platebních prostředků a platebních karet, cenin a vkladů

(1) Platný platební prostředek a cenina se oceňují jmenovitou hodnotou, na kterou znějí, pokud nejde o cenné papíry oceňované podle § 20.

(2) Vklady u bank se oceňují jmenovitou hodnotou, na kterou znějí, s připočtením úroků ke dni ocenění. Úroky se do ceny zahrnují snížené o daň z příjmů, pokud je vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně.

(3) Peněžní prostředky v cizí měně se přepočítají na české koruny kurzem devizového trhu České národní banky platným ke dni ocenění. Pro přepočet měn, které nejsou uvedeny v kurzovním listku České národní banky, se použije kurz střed amerického do-

laru k této měně vyhlášený ústřední bankou státu s touto měnou.

(4) Platební karta se oceňuje jmenovitou hodnotou, na kterou zní, sníženou o vyčerpanou částku ke dni ocenění.

§ 22

Oceňování pohledávek a závazků, nároků ze životního pojištění a penzijního připojištění se státním příspěvkem

(1) Peněžitá pohledávka a peněžitý závazek (dluh) se oceňují jmenovitou hodnotou, neodůvodňují-li zvláštní okolnosti, vyplývající zejména z rozhodnutí soudu, cenu vyšší nebo nižší. Ostatní pohledávky a závazky se oceňují způsoby uvedenými v tomto zákoně podle druhu předmětu pohledávky a závazku.

(2) Nároky ze životního pojištění (kromě penzijního připojištění se státním příspěvkem) se oceňují částkou, která by byla vyplacena při plnění podle pojistné smlouvy ke dni ocenění.

(3) Nároky z penzijního připojištění se státním příspěvkem se oceňují částkou, která by byla vyplacena při poskytnutí dávky podle smlouvy o tomto připojištění ke dni ocenění.

§ 23

Oceňování podílů v obchodních společnostech a účastí v družstvech

(1) Podíl v obchodní společnosti a účast v družstvu se ocení podílem na čistém obchodním jmění v účetní hodnotě podle jeho stavu ke dni ocenění.

(2) Vypořádací podíl ve výši podle stanov, zakladatelské listiny, společenské smlouvy nebo obchodního zákoníku či občanského zákoníku se oceňuje jako podíl na čistém obchodním jmění na základě roční účetní závěrky za období, v němž účast nebo členství zanikly, popřípadě konsolidované účetní závěrky, pokud stanovy družstva neurčují jiný postup. Při oceňování vypořádacího podílu v družstvech se nepřihlíží ke jmění, jež je v nedělitelném fondu, a jestliže to vyplývá ze stanov, i v jiných zajišťovacích fondech, a dále k vkladům členů s kratším než ročním členstvím.

HLAVA ŠESTÁ PODNIK

§ 24

Oceňování podniku

(1) Podnik nebo jeho část (dále jen „podnik“) se oceňuje součtem cen jednotlivých druhů majetků zjištěných podle tohoto zákona sníženým o ceny závazků.

(2) Stanoví-li tak vyhláška, oceňuje se podnik vý-

nosovým způsobem, popřípadě jeho kombinací s oceňením podle odstavce 1.

(3) Ocenění podniku výnosovým způsobem se zjistí jako součet diskontovaných budoucích čistých ročních výnosů podniku. Způsob zjištění těchto výnosů a diskontování stanoví vyhláška.

(4) Jestliže je při prodeji podniku sjednaná cena vyšší než cena zjištěná podle odstavce 1 nebo 2, ocení se podnik cenou sjednanou. Rozdíl mezi sjednanou cenou a cenou zjištěnou se považuje za cenu dobré pověsti podniku.

ČÁST DRUHÁ

ZMĚNA ZÁKONA Č. 526/1990 SB., O CENÁCH, VE ZNĚNÍ ZÁKONA Č. 135/1994 SB.

§ 25

Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění zákona č. 135/1994 Sb., se mění takto:

§ 1 odst. 2 včetně poznámky č. 1) zní:

„(2) Cena je peněžní částka

- a) sjednaná při nákupu a prodeji zboží podle § 2 až 13 nebo
- b) zjištěná podle zvláštního předpisu¹⁾ k jiným účelům než k prodeji.

¹⁾ Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku).“.

ČÁST TŘETÍ

ZMĚNA ZÁKONA ČESKÉ NÁRODNÍ RADY Č. 265/1991 SB., O PŮSOBNOSTI ORGÁNŮ ČESKÉ REPUBLIKY V OBLASTI CEN, VE ZNĚNÍ ZÁKONA Č. 135/1994 SB.

§ 26

Zákon České národní rady č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění zákona č. 135/1994 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 2 se písmeno b) vypouští, označení písmenem a) se ruší a na jeho konci se čárka nahrazuje tečkou.

2. V § 4a odst. 1 se písmeno d) vypouští a na konci písmene c) se čárka nahrazuje tečkou.

ČÁST ČTVRTÁ

ZMĚNA ZÁKONA Č. 328/1991 SB., O KONKURSU A VYROVNÁNÍ, VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ

§ 27

Zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve

znění zákona č. 122/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 74/1994 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 156/1994 Sb., zákona č. 224/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb. a zákona č. 94/1996 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 18 odst. 3 druhá věta zní: „Ocenění se provádí podle zvláštního předpisu.²⁾“.

2. Poznámka č. 2) zní:

²⁾ Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku).“.

ČÁST PÁTÁ

ZMĚNA ZÁKONA Č. 549/1991 SB., O SOUDNÍCH POPLATCÍCH, VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ

§ 28

Zákon České národní rady č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona České národní rady č. 271/1992 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb. a zákona č. 160/1995 Sb., se mění takto:

1. V § 6 odst. 1 první větě se slova „zvláštních předpisů“ nahrazují slovy „zvláštního předpisu“ a druhá věta se vypouští.

2. Poznámka č. 2) zní:

²⁾ Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku).“.

ČÁST ŠESTÁ

ZMĚNA ZÁKONA ČESKÉ NÁRODNÍ RADY Č. 357/1992 SB., O DANI DĚDICKÉ, DANI DAROVACÍ A DANI Z PŘEVODU NEMOVITOSTÍ, VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ

§ 29

Zákon České národní rady č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění zákona České národní rady č. 18/1993 Sb., zákona č. 322/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 72/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 113/1994 Sb., zákona č. 248/1995 Sb. a zákona č. 96/1996 Sb., se mění takto:

1. § 4 odst. 3 včetně poznámky č. 1) zní:

„(3) Cenou podle odstavce 1 je cena zjištěná podle zvláštního předpisu¹⁾ platná ke dni smrti zůstavitele.“

¹⁾ Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku).“.

2. § 7 odst. 2 zní:

„(2) Cenou podle odstavce 1 je cena zjištěná podle zvláštního předpisu¹⁾ ke dni nabytí majetku. Je-li předmětem daně jiný majetkový prospěch, jehož obsahem je opětuující se plnění na dobu neurčitou, na dobu života nebo na dobu delší než pět let, je touto cenou pětinasobek ceny ročního plnění.

3. § 16 zní:

„§ 16

Věcná břemena, opětuující se plnění

Je-li předmětem daně nabytí práva odpovídajícího věcnému břemeni nebo opětuujícího se plnění zřízeného jinak než věcným břemenem, je základem daně jeho cena zjištěná podle zvláštního předpisu.¹⁾“.

ČÁST SEDMÁ**ZMĚNA ZÁKONA ČESKÉ NÁRODNÍ RADY
Č. 368/1992 SB., O SPRÁVNÍCH POPLATCÍCH,
VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ**

§ 30

Zákon České národní rady č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona České národní rady č. 10/1993 Sb., zákona č. 72/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb. a zákona č. 301/1995 Sb., se mění takto:

1. V § 5 odst. 1 se vypouští druhá věta.

2. Poznámka č. 2) zní:

¹⁾ Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku).“.

ČÁST OSMÁ**ZMĚNA ZÁKONA ČESKÉ NÁRODNÍ RADY
Č. 586/1992 SB., O DANÍCH Z PŘÍJMŮ, VE ZNĚNÍ
POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ**

§ 31

Zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 114/1994 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 32/1995 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 316/1996 Sb. a zákona č. 18/1997 Sb., se mění takto:

1. § 3 odst. 3 včetně poznámky č. 1a) zní:

„(3) Nepeněžní příjem se oceňuje podle zvláštního předpisu,^{1a)} pokud tento zákon nestanoví jinak.

^{1a)} Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku).“.

2. V § 10 odst. 5 se slova „její ceny obvyklé v místě a době jejího nabytí“ nahrazují slovy „ceny podle zvláštního předpisu^{1a)}“.

3. V § 23 odst. 6 první věta zní: „Za příjmy se považuje jak peněžní plnění, tak i nepeněžní plnění, oceněné podle zvláštního předpisu,^{1a)} pokud tento zákon nestanoví jinak; přitom se příjmy získané směnou posuzují pro účely zákona obdobně jako příjmy získané prodejem.“.

4. V § 29 odst. 1 písm. d) se slova „zvláštních předpisů nebo soudním znalcem“ nahrazují slovy „zvláštního předpisu^{1a)}“ a vypouštějí se slova „, pokud tuto cenu nelze zjistit podle zvláštních předpisů“.

ČÁST DEVÁTÁ**ZMĚNA ZÁKONA ČESKÉ NÁRODNÍ RADY
Č. 588/1992 SB., O DANI Z PŘIDANÉ HODNOTY,
VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ**

§ 32

Zákon České národní rady č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 321/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 258/1994 Sb. a zákona č. 133/1995 Sb., se mění takto:

1. § 14 odst. 3 včetně poznámky č. 10a) zní:

„(3) V případě osobní spotřeby plátce nebo není-li cena za zdanitelné plnění určena, je základem daně cena zjištěná podle zvláštního předpisu^{10a)} bez daně. V případě, že úhrada za zdanitelné plnění není považována za cenu podle zvláštních předpisů, je základem daně úhrada za zdanitelné plnění v úrovni včetně daně a daň se vypočte podle § 17 odst. 3.

^{10a)} Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku).“.

2. § 14 odst. 6 zní:

„(6) Je-li zdanitelné plnění uskutečněno osobě mající zvláštní vztah k plátcí bez úplaty nebo je-li poskytnuta sleva z ceny, základem daně je cena zjištěná podle zvláštního předpisu^{10a)} bez daně.“.

3. V § 14 odst. 18 se slova „ceny obvyklé“ nahrazují slovy „ceny zjištěné podle zvláštního předpisu^{10a)}“.

ČÁST DESÁTÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 33

(1) Ministerstvo financí vydá vyhlášku k provedení § 3 až 8, § 10 až 13, § 15 až 17 a § 24 a k ocenění některých věcí movitých a služeb.

(2) Obce mohou v rozsahu a za podmínek uvedených v § 10 stanovit obecně závaznou vyhláškou ceny stavebních pozemků v cenových mapách. Pro tento účel prodávající při prodeji stavebního pozemku zašle obci, na jejímž území pozemek leží, a to jen v případech a za podmínek stanovených obecně závaznou vyhláškou obce, informaci o jeho sjednané ceně za m², o parcelním čísle a názvu katastrálního území.

(3) Finanční úřady shromažďují v daňových spisech obsažené údaje o cenách zjištěných při oceňování nemovitostí a o cenách sjednaných za tyto nemovitosti v případě jejich prodeje. Finanční úřady předávají

údaje Ministerstvu financí a Českému statistickému úřadu.

§ 34

Ustanovení tohoto zákona se použijí pro případ vyvlastnění, jen pokud mezinárodní smlouvy o ochraně investic, kterými je Česká republika vázána, nestanoví jinak.

§ 35

Pokud je předmětem daně dědické, daně darovací a daně z převodu nemovitostí skutečnost, která nastala před účinností tohoto zákona, postupuje se podle předpisů účinných v době, kdy k této skutečnosti došlo.

§ 36

Účinnost zákona

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1998.

Zeman v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

152

ZÁKON

ze dne 17. června 1997

na ochranu před dovozem dumpingových výrobků a o změně a doplnění některých zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Pojmy

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) dumpingovým výrobkem výrobek, jehož vývozní cena, za kterou je vyvážen do České republiky, je nižší než normální hodnota obdobného výrobku při běžném obchodu v zemi vývozu,
- b) výrobkem movitá věc, která je vyvážena do České republiky,
- c) obdobným výrobkem výrobek srovnatelný ve všech znacích s výrobkem, o nějž jde; není-li takového výrobku, pak jiný výrobek, který má blízce podobné charakteristické vlastnosti jako dotčený výrobek,
- d) vývozcem fyzická nebo právnická osoba, která ze zahraničí vyváží zboží na území České republiky,
- e) běžným obchodem situace, kdy
 1. se obchod uskutečňuje mezi na sobě nezávislými subjekty, které nejsou v spojení ani mezi nimi neexistuje dohoda narušující hospodářskou soutěž,
 2. množství prodáváných výrobků umožňuje řádné porovnání a
 3. výrobek je prodáván za cenu odpovídající ekonomicky oprávněným nákladům a průměrnému zisku,
- f) spojením subjektů situace, kdy
 1. jeden z nich přímo nebo nepřímo kontroluje druhého,
 2. oba jsou přímo nebo nepřímo kontrolovány třetí osobou, nebo
 3. společně přímo nebo nepřímo kontrolují třetí osobu,jen za předpokladu důvodného podezření, že účinek spojení způsobuje odlišné chování ve srovnání se subjekty, které ve spojení nejsou,
- g) výrobním odvětvím výrobcí obdobných výrobků v České republice jako celek nebo alespoň taková část z nich, jejichž celkový objem výroby obdobných výrobků představuje podíl stanovený v § 8 odst. 2 písm. d) a v § 9 odst. 4 písm. b). Jsou-li výrobci ve spojení s vývozci nebo dovozci nebo

jsou sami dovozci dumpingových výrobků, rozumí se výrobním odvětvím zbývajících výrobcí.

§ 2

Vývozní cena

(1) Za vývozní cenu se považuje cena výrobku dovezeného ze země vývozu do České republiky, která je skutečně placena nebo která má být zaplacená.

(2) V případech, kdy vývozní cenu nelze zjistit nebo kdy je zřejmé, že je cena nevěrohodná, protože existuje spojení podle § 1 písm. f) anebo dohoda mezi vývozcem a dovozcem anebo třetí stranou narušující hospodářskou soutěž, stanoví se vývozní cena na základě ceny, za kterou jsou dovezené výrobky poprvé znovu prodány nezávislému subjektu.

(3) V případě, kdy dovezené výrobky nejsou znovu prodány subjektu, který není ve spojení, nebo nejsou prodány ve stavu, v němž byly dovezeny, stanoví se vývozní cena výpočtem. Při tomto výpočtu se přihlídí k veškerým nákladům vzniklým mezi dovozem a opětovným prodejem a k zisku, popřípadě ke stavu, v němž byly dovezeny.

§ 3

Normální hodnota

(1) Za normální hodnotu se považuje částka určená na základě cen, které jsou placeny nebo které mají být zaplacený za obdobný výrobek určený ke spotřebě v zemi vývozu při běžném obchodu.

(2) Neexistují-li prodeje obdobného výrobku při běžném obchodu na trhu země vývozu nebo takový výrobek není v zemi vývozu vyráběn nebo prodeje nedovolují řádné porovnání, základem pro stanovení normální hodnoty je

- a) srovnatelná cena obdobného výrobku vyváženého do vhodné třetí země za předpokladu, že tato cena je reprezentativní, nebo
- b) cena určená součtem ekonomicky oprávněných nákladů a průměrného zisku v zemi původu.

(3) Prodeje nedovolují řádné porovnání, jestliže

- a) objem prodeje obdobného výrobku v zemi vývozu je nižší než 5 % objemu prodeje údajně dumpingového výrobku do České republiky, ledaže se prokáže, že prodeje v České republice jsou přesto dostatečně velké, aby umožnily řádné porovnání,

- b) objem prodeje za cenu nižší než výrobní náklady představuje 20 % a více procent objemu prodeje údajně dumpingových výrobků na trhu země vývozu nebo ve třetí zemi a
- c) prodeje obdobného výrobku na trhu země vývozu se uskutečnily v období kratším než šest měsíců před zahájením řízení.

§ 4

Porovnání

(1) Pro účely zjištění, zda došlo k dovozu dumpingových výrobků, se porovná vývozní cena a normální hodnota obdobného výrobku za srovnatelných dodacích podmínek a pokud možno ve stejném časovém období. Při tomto porovnání může být použito váženého aritmetického průměru normálních hodnot a váženého aritmetického průměru všech vývozních cen obdobných výrobků dovážených do České republiky.

(2) Při porovnání se vývozní cena a normální hodnota upraví o finančně vyjádřené skutečnosti prokazatelně ovlivňující cenové porovnání, a to o

- a) množství a fyzické vlastnosti výrobků,
- b) daně a poplatky, které jsou ukládány na obdobný výrobek určený ke spotřebě v zemi vývozu nebo původu, které však nejsou vybírány nebo jsou vráceny v případě jeho vývozu,
- c) rozdíly v podmínkách prodeje a v úrovni obchodu,
- d) jiné rozdíly, které ovlivňují cenové porovnání.

§ 5

Dumpingové rozpětí

(1) Dumpingovým rozpětím je rozdíl zjištěný podle § 4, o který je vývozní cena nižší než normální hodnota.

(2) Pokud se dumpingová rozpětí u stejného výrobku téhož výrobce v časovém období mění nebo jsou různá, použije se k určení dumpingového rozpětí jejich vážený aritmetický průměr.

Podstatná újma

§ 6

(1) Pro účely tohoto zákona se podstatnou újmou (dále jen „újma“) rozumí významné poškození výrobního odvětví nebo podstatné zpoždění vybudování výroby obdobných výrobků v České republice, které je v příčinné souvislosti s dovozem dumpingových výrobků.

(2) Za hrozbu újmy se považuje stav bezprostředně směřující ke vzniku újmy.

§ 7

(1) Při zjišťování újmy se přezkoumává

- a) objem dovozů dumpingových výrobků a jejich vliv na ceny obdobných výrobků na trhu v České republice, zejména s ohledem na zvýšení dovozů dumpingových výrobků,
- b) následný účinek dovozů dumpingových výrobků na výši ceny obdobného výrobku v České republice a z toho vyplývající účinek těchto dovozů na dotčené výrobní odvětví vyhodnocením všech hospodářských činitelů a ukazatelů, které mají vliv na stav výrobního odvětví. Přezkoumají se zejména skutečný a možný pokles prodeje, zisk, výroba, podíl na trhu, produktivita, návratnost investic nebo využití kapacit, činitelé ovlivňující ceny na domácím trhu, výše dumpingového rozpětí, skutečné a možné negativní účinky na pohyb hotovosti, na zásoby, zaměstnanost, mzdy a schopnost opatřit si prostředky na investice.

(2) Při zjišťování újmy se přezkoumají i jiné skutečnosti poškozující dotčené výrobní odvětví; jejich účinky však nelze přisoudit dumpingovým dovozům. Těmito skutečnostmi jsou zejména objem a ceny dovozů výrobků neprodaných za dumpingové ceny, snížení poptávky nebo změny struktury spotřeby, omezující obchodní postupy a hospodářskou soutěž mezi zahraničními a domácími výrobci, rozvoj technologie, vývozní výkonnost a produktivita výrobního odvětví.

ČÁST DRUHÁ

HLAVA I

ŠETŘENÍ PODNĚTU O DOVOZU DUMPINGOVÝCH VÝROBKŮ

§ 8

(1) Fyzická osoba nebo právnická osoba se sídlem na území České republiky může podat Ministerstvu průmyslu a obchodu (dále jen „ministerstvo“) písemný podnět k šetření, zda došlo k dovozu dumpingových výrobků.

(2) Podnět obsahuje tyto žadateli rozumně dostupné informace:

- a) u právnické osoby obchodní jméno, sídlo a identifikační číslo, u fyzické osoby jméno, příjmení, rodné číslo a místo trvalého pobytu,
- b) označení výrobce, seznam všech známých vývozců, jakož i dovozců výrobků označovaných za dumpingové a uvedení země vývozu či původu,
- c) seznam všech známých výrobců v České republice vyrábějících obdobný výrobek, včetně popisu objemu a hodnoty jejich výroby,
- d) doklad o podpoře podnětu od výrobců obdobného výrobku v České republice, kteří představují více než 25 % celkové výroby obdobného výrobku,

- e) popis výrobku označovaného za dumpingový (podpoložka celního sazebníku),
- f) údaje o vývozní ceně výrobku označovaného za dumpingový a ceně stejného nebo obdobného výrobku na trhu v zemi vývozu nebo v zemi původu,
- g) údaje svědčící o újmě způsobené dovozem výrobku označovaného za dumpingový, včetně peněžního vyjádření jejího rozsahu a dostupných činitelů a ukazatelů uvedených v § 7 odst. 1 písm. b),
- h) dovezený nebo k dovozu předpokládaný objem výrobků označovaných za dumpingové,
- i) údaje svědčící o existenci příčinné souvislosti mezi dovozy výrobků označovaných za dumpingové a újmou z toho plynoucí,
- j) odůvodnění podnětu.

(3) Na postup podle této hlavy se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

(4) S podnětem k šetření, zda došlo k dovozu dumpingových výrobků, je osoba podávající podnět povinná složit kauci, která bude vrácena, jestliže ministerstvo vydá rozhodnutí o uložení konečného antidumpingového cla (dále jen „konečné clo“) nebo rozhodnutí o přijetí závazku.

(5) Kauce podle odstavce 4 činí 100 000 Kč.

§ 9

(1) Ministerstvo ve lhůtě do jednoho měsíce po obdržení podnětu vyzve ostatní výrobce obdobného výrobku v České republice k písemnému vyjádření se ve prospěch nebo proti podnětu a poskytne jim přiměřenou lhůtu, která nepřesáhne jeden měsíc.

(2) Ministerstvo si k podnětu vyžádá písemné stanovisko Ministerstva financí, Ministerstva zahraničních věcí, Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, popřípadě jiného dotčeného ministerstva a poskytne jim k tomu lhůtu, která nepřesáhne jeden měsíc.

(3) Na základě vyjádření podle odstavce 1 ministerstvo přešetří podíl souhrnné výroby výrobců, kteří podnět podpořili, na celkové výrobě obdobného výrobku všech výrobců, kteří výslovně projevili svůj názor, a to ve prospěch či proti podnětu, a o podnětu informuje příslušný orgán země vývozu nebo původu.

(4) Ministerstvo věc odloží, jestliže zjistí, že

- a) podnět obsahuje zjevně nepravdivé údaje nebo neobsahuje náležitosti podle § 8 odst. 2 a osoba, která podala podnět, nedostatky neodstraní ani po písemné výzvě ministerstva ve stanovené lhůtě, nebo
- b) souhrnná výroba obdobného výrobku těch výrobců, kteří se k podnětu vyjádřili a podpořili jej, tvoří méně než 50 % celkové výroby obdobného výrobku vyrobeného tou částí výrobců, kteří se vyjádřili ve prospěch nebo proti podnětu.

HLAVA II

ŘÍZENÍ O DOVOZU DUMPINGOVÝCH VÝROBKŮ

Díl 1

Zahájení a průběh řízení

§ 10

Zahájení řízení

(1) Ministerstvo zahájí řízení, pokud má poznatky nasvědčující existenci dovozu dumpingových výrobků. Řízení je zahájeno dnem, kdy ministerstvo zveřejní oznámení o zahájení řízení v Obchodním věstníku.

(2) Oznámení o zahájení řízení musí obsahovat

- a) označení výrobce, vývozce a dovozce výrobku označovaného za dumpingový,
- b) označení výrobku, který je předmětem řízení,
- c) zemi vývozu a zemi původu,
- d) údaje, na nichž je založeno tvrzení o existenci dovozu dumpingových výrobků,
- e) souhrn činitelů, na nichž je založeno tvrzení o újmě,
- f) adresu, na kterou mají být zasílána stanoviska účastníků řízení,
- g) lhůtu, jež nesmí být kratší než jeden měsíc ode dne zahájení řízení, v níž se mohou přihlásit výrobci obdobného výrobku v České republice; zmeškání lhůty nelze prominout,
- h) uvedení dalších důvodů pro zahájení řízení.

(3) Oznámení o zahájení řízení se současně zasílá

- a) výrobcí, vývozci a dovozci výrobku označovaného za dumpingový,
- b) příslušným orgánům země vývozu nebo země původu,
- c) subjektu, který podal podnět k šetření.

§ 11

Účastníky řízení jsou:

- a) výrobce, vývozce a dovozce výrobku označovaného za dumpingový,
- b) ti, kteří se ve stanovené lhůtě přihlásili podle § 10 odst. 2 písm. g), a
- c) subjekt, který podal podnět k šetření.

Zjišťování důkazů

§ 12

(1) Za účelem posouzení, zda došlo k dovozu dumpingových výrobků, v jehož důsledku byla způsobena újma, si ministerstvo vyžádá potřebné informace

od účastníků řízení, ministerstev a jiných správních úřadů a dalších subjektů, dotčených podle povahy věci. Ti jsou povinni takové informace poskytnout.

(2) Na základě žádosti ministerstva předloží v průběhu řízení své stanovisko Ministerstvo financí zejména v otázkách cenových a Úřad pro ochranu hospodářské soutěže zejména v otázkách újmy a ochrany hospodářské soutěže.

(3) K získání informací může ministerstvo použít dotazníku, pro jehož vyplnění a vrácení stanoví lhůtu jeden měsíc. Na odůvodněnou žádost účastníka řízení může být lhůta prodloužena.

(4) Pokud nebudou požadované informace předloženy, může ministerstvo provést řízení na základě těch údajů, které má k dispozici.

§ 13

K ověření informací, které si ministerstvo vyžádalo od osob v jiných státech, nebo k získání dalších informací může ministerstvo v případě potřeby provést šetření na území jiných států. Vyžádání nebo šetření ministerstvo provede, pokud obdrží souhlas dotčeného subjektu a příslušný orgán tohoto státu proti tomu nevznesl námitky.

§ 14

Důvěrné informace

(1) Je-li informace označena jejím poskytovatelem za důvěrnou, nesmí být bez souhlasu jejího poskytovatele zveřejněna nebo dána k dispozici jiným účastníkům řízení. Tímto nejsou dotčeny zvláštní předpisy upravující obchodní,¹⁾ hospodářské, služební a státní tajemství.²⁾

(2) Ministerstvo požádá poskytovatele důvěrné informace, aby z ní pořídil dostatečně podrobný výtah, který nemá důvěrnou povahu. Pokud má poskytovatel za to, že zpracování takového výťahu není možné, musí to náležitě zdůvodnit.

(3) Ministerstvo nepřihlédne k informaci, u níž zjistí, že požadavek o důvěrný způsob zacházení není odůvodněný. O této skutečnosti ministerstvo informuje poskytovatele.

(4) Osoby, které přicházejí do styku s informacemi zjištěnými v průběhu řízení, jsou povinny o nich zachovávat mlčenlivost a nezneužívat jejich znalostí.

§ 15

Ústní jednání

(1) Ministerstvo nařídí ústní jednání vždy, po-

žádá-li o to kterýkoli účastník řízení nebo zástupce příslušného orgánu státu vývozu nebo původu. Pokud se účastník řízení ústního jednání nezúčastní, nesmí být jeho nepřítomnost na újmu jeho práv.

(2) Ústní informace nebudou brány v úvahu, pokud je účastník řízení, který je poskytl, nepodá ministerstvu v ministerstvem stanovené lhůtě i v písemné formě.

(3) Termín ústního jednání podle odstavce 1 uveřejní ministerstvo v Obchodním věstníku a současně písemně informuje účastníky řízení.

§ 16

(1) V průběhu řízení umožní ministerstvo účastníkům seznámit se se všemi písemnostmi důležitými pro rozhodnutí, nemajícími důvěrný charakter a předloženými některým z účastníků. K těmto písemnostem se účastníci řízení mohou vyjádřit v ministerstvem stanovené přiměřené lhůtě, která nepřekročí jeden měsíc.

(2) Před vypracováním rozhodnutí informuje ministerstvo všechny účastníky řízení o podstatných skutečnostech, které jsou podkladem pro rozhodnutí, a poskytne jim lhůtu jeden měsíc k uplatnění jejich stanovisek.

(3) V případě, že kterýkoli účastník řízení neposkytne potřebné informace v příslušné lhůtě nebo jednání zdržuje, mohou být předběžná i konečná rozhodnutí vydána na podkladě údajů, které jsou k dispozici.

§ 17

Ministerstvo ukončí řízení rozhodnutím ve lhůtě nejdéle 12 měsíců ode dne zahájení řízení. Ve zvlášť složitých případech rozhodne nejdéle do 18 měsíců ode dne zahájení řízení.

Díl 2

Rozhodování v řízení

§ 18

Zastavení řízení

(1) Ministerstvo řízení zastaví, pokud pominul důvod řízení, zejména jestliže

- a) objem dovozů dumpingových výrobků je zanedbatelný nebo
- b) dumpingové rozpětí je nižší než 2 % z vývozní ceny.

(2) Objem dovozů dumpingových výrobků se považuje za zanedbatelný, pokud

¹⁾ § 17 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Zákon č. 102/1971 Sb., o ochraně státního tajemství, ve znění pozdějších předpisů.

- a) objem dovozu z jedné země představuje méně než 3 % dovozů obdobného výrobku do České republiky nebo
- b) objemy dovozů ze zemí, které jednotlivě představují méně než 3 % dovozů obdobného výrobku do České republiky, souhrnně nepředstavují více než 7 % dovozů obdobného výrobku.

(3) Rozhodnutí o zastavení řízení oznamuje ministerstvo uveřejněním v Obchodním věstníku. Den uveřejnění se považuje za den oznámení rozhodnutí účastníkům řízení, které také ministerstvo informuje písemně.

§ 19

Prozatímní antidumpingové clo

(1) Pokud ministerstvo v průběhu řízení zjistí, že dovozem dumpingových výrobků vzniká újma, kterou by bylo těžké napravit, může vydat rozhodnutí o uložení prozatímního antidumpingového cla (dále jen „prozatímní clo“), aby se zabránilo vzniku další újmy.

(2) Sazba prozatímního cla nesmí být vyšší než zjištěné dumpingové rozpětí.

(3) V rozhodnutí o uložení prozatímního cla ministerstvo uvede zejména:

- a) obchodně obvyklé označení výrobku,
- b) podpoložku celního sazebníku,
- c) zemi vývozu a původu výrobku,
- d) označení subjektu, který podal podnět k šetření,
- e) označení výrobce nebo vývozce,
- f) dumpingové rozpětí,
- g) vyčíslení újmy způsobené výrobnímu odvětví,
- h) sazbu prozatímního cla a dobu jeho uplatňování.

(4) Celní dluh vzniklý podle odstavce 1 se zajišťuje formou složení hotovosti nebo poskytnutí záruky.³⁾

(5) Prozatímní clo se uloží nejdříve po uplynutí 60 dnů od zahájení řízení. Ukládá se až na dobu čtyř měsíců, za výjimečných okolností až na dobu šesti měsíců. Požádá-li dotčený účastník, ukládá se prozatímní clo až na dobu šesti měsíců, za výjimečných okolností až na dobu devíti měsíců.

(6) Za výjimečnou okolnost se považuje situace, kdy průběh dosavadního řízení nasvědčuje tomu, že by konečné clo, nižší než dumpingové rozpětí, postačovalo k odstranění újmy.

(7) Rozhodnutí o uložení prozatímního cla pozbývá účinnosti dnem, kdy rozhodnutí o přijetí zá-

vazku, rozhodnutí o uložení konečného cla nebo rozhodnutí o zastavení řízení nabyla právní moci, pokud doba jeho uplatňování neskončila dříve.

(8) Rozklad proti rozhodnutí o uložení prozatímního cla nemá odkladný účinek. Proti rozhodnutí o uložení prozatímního cla není možná obnova řízení ani přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení. Rozhodnutí o uložení prozatímního cla je rozhodnutím, jež je přezkoumatelné soudem na základě žaloby.⁴⁾

§ 20

Přijetí závazku

(1) Ministerstvo může v průběhu řízení přijmout závazek vývozce, že s okamžitou platností upravuje ceny dumpingových výrobků nebo přestane dumpingové výrobky do České republiky vyvážet (dále jen „závazek“), pokud dosavadní průběh řízení prokáže existenci dovozu dumpingových výrobků a jím způsobené újmy a zároveň cenové zvýšení nabídnuté vývozcem v tomto závazku, které může být nižší než dumpingové rozpětí, ale zároveň jej nesmí přesáhnout, je dostatečné k odstranění újmy.

(2) Pokud závazek nabídnutý vývozcem je nedostatečný k odstranění poškozujících účinků dovozu dumpingových výrobků nebo počet skutečných nebo možných vývozců dumpingových výrobků je vysoký, ministerstvo sdělí vývozcovi výhrady k nabídnutému závazku a poskytne mu lhůtu pro vyjádření, která nebude kratší než jeden týden.

(3) Závazek se přijímá na dobu určitou, která nepřesáhne pět let, nestanoví-li tento zákon jinak. V rozhodnutí o přijetí závazku může ministerstvo uložit vývozcovi předkládat písemné zprávy o plnění závazku ve stanovených lhůtách. Pokud bylo vydáno rozhodnutí o přijetí závazku, prozatímní clo nelze následně uložit. Rozhodnutí o uložení prozatímního cla vydané před rozhodnutím o přijetí závazku se zruší.

(4) V rozhodnutí o přijetí závazku se řízení zastaví, pokud vývozcem nepožádá o pokračování v řízení nebo pokud ministerstvo nepokládá za nutné v řízení pokračovat.

§ 21

Řízení po přijetí závazku

(1) Pokud ministerstvo v rozhodnutí o přijetí závazku řízení nezastaví a v průběhu dalšího řízení zjistí, že došlo k dovozu dumpingových výrobků a jím způsobené újme a přijatý závazek je postačující, řízení zastaví.

³⁾ § 254 a násl. zákona ČNR č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona č. 113/1997 Sb.

⁴⁾ Část pátá hlava druhá zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

(2) Zjistí-li ministerstvo v průběhu dalšího řízení poté, co vydalo rozhodnutí o přijetí závazku, že došlo k dovozu dumpingových výrobků a jím způsobené újme a přijatý závazek neodpovídá zjištěným skutečnostem, zruší rozhodnutí o přijetí závazku. Vývozce může bez zbytečného odkladu navrhnout ministerstvu nový odpovídající závazek.

(3) Zjistí-li ministerstvo v průběhu dalšího řízení poté, co vydalo rozhodnutí o přijetí závazku, že nedošlo k dovozu dumpingových výrobků a jím způsobené újme, zruší rozhodnutí o přijetí závazku.

§ 22

Porušení závazku

(1) Zjistí-li ministerstvo po vydání rozhodnutí o přijetí závazku, že závazek byl porušen, může po vyžádání stanoviska vývozce zrušit rozhodnutí o přijetí závazku. Za porušení závazku se považuje také nepředložení zprávy podle § 20 odst. 3 tohoto zákona.

(2) Pokud bylo řízení již zastaveno, ministerstvo může zahájit nové řízení v téže věci z vlastního podnětu.

(3) Pokud bylo po zrušení rozhodnutí o přijetí závazku uloženo prozatímní clo, lhůta 60 dnů stanovená v § 19 odst. 5 se nepoužije.

§ 23

(1) Ministerstvo požádá o vyjádření k návrhům na rozhodnutí uvedená v § 20 až 22 Ministerstvo financí, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, Ministerstvo zahraničních věcí, popřípadě další dotčená ministerstva. Pokud do 15 dnů neobdrží jejich vyjádření, má se za to, že s návrhem souhlasí.

(2) Rozhodnutí uvedená v § 20 až 22 uveřejní ministerstvo v Obchodním věstníku. Den uveřejnění se považuje za den oznámení rozhodnutí účastníkům řízení, které také ministerstvo jednotlivě informuje písemně.

§ 24

(1) Rozklad proti rozhodnutím uvedeným v § 20 až 22 nemá odkladný účinek. Proti těmto rozhodnutím není možná obnova řízení ani přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení.

(2) Rozhodnutí o přijetí závazku je správním rozhodnutím, jež nemá povahu předběžného opatření a je přezkoumatelné soudem na základě žaloby.⁴⁾

§ 25

Konečné clo

(1) Prokáže-li se v řízení, že došlo k dovozu dumpingových výrobků, který způsobuje újmu, a nebylo vydáno rozhodnutí o přijetí závazku nebo vývozce přijatý závazek porušil, vydá ministerstvo rozhodnutí o uložení konečného cla.

(2) V rozhodnutí o uložení konečného cla ministerstvo uvede zejména:

- a) obchodně obvyklé označení výrobku,
- b) podpoložku celního sazebníku,
- c) zemi vývozu a původu výrobku,
- d) označení subjektu, který podal podnět k šetření,
- e) označení výrobce nebo vývozce,
- f) dumpingové rozpětí,
- g) vyčíslení újmy způsobené výrobnímu odvětví,
- h) sazbu konečného cla a dobu jeho uplatňování.

(3) Konečné clo nesmí být vyšší než zjištěné dumpingové rozpětí a uplatňuje se nejvýše na dobu pěti let, nestanoví-li tento zákon jinak. Konečné clo může být i nižší než zjištěné dumpingové rozpětí, jestliže je postačující k odstranění újmy.

(4) Nejpozději dnem nabytí účinnosti rozhodnutí o uložení konečného cla pozbývá účinnosti rozhodnutí o uložení prozatímního cla, nebylo-li již zrušeno rozhodnutím o přijetí závazku.

(5) Rozklad proti rozhodnutí o uložení konečného cla nemá odkladný účinek. Proti rozhodnutí o uložení konečného cla není možná obnova řízení ani přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení.

Díl 3

Společná ustanovení pro prozatímní a konečné clo

§ 26

(1) Ministerstvo požádá o vyjádření k návrhům na rozhodnutí o uložení prozatímního cla a rozhodnutí o uložení konečného cla Ministerstvo financí, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, Ministerstvo zahraničních věcí, popřípadě další dotčená ministerstva. Pokud do 15 dnů neobdrží jejich vyjádření, má se za to, že s návrhem souhlasí.

(2) Rozhodnutí o uložení prozatímního cla a rozhodnutí o uložení konečného cla uveřejní ministerstvo v Obchodním věstníku. Den zveřejnění se považuje za den oznámení rozhodnutí účastníkům řízení, které také ministerstvo jednotlivě informuje písemně. Ministerstvo zašle opis rozhodnutí Ministerstvu financí, které je bezodkladně postoupí celním úřadům.

§ 27

(1) Prozatímní cla a konečná cla se ukládají na výrobky propuštěné do celního režimu volného oběhu. Vybírání těchto cel provádějí celní úřady podle zvláštního zákona.⁵⁾

(2) Konečné clo může být uplatněno na výrobky téhož výrobce nebo vývozce propuštěné do celního režimu volného oběhu ne více než 90 dnů přede dnem uplatnění prozatímních cel, jestliže ministerstvo zjistí, že

- a) dovoz těchto dumpingových výrobků způsobujících újmu byl v minulosti zjištěn nebo dovozce věděl nebo musel vědět, že výrobce nebo vývozce provádí vývozy dumpingových výrobků, které způsobují újmu, a
- b) tyto vývozy do České republiky, které svojí hromadnou povahou z hlediska doby jejich uskutečnění, objemu a jiných okolností, vážně ohrožují nápravný účinek konečného cla. V tomto případě poskytne ministerstvo dovozci možnost pro vyjádření.

(3) Prozatímní clo a konečné clo nesmí být vybíráno zpětně na výrobky propuštěné do celního režimu volného oběhu před zahájením řízení.

(4) Prozatímní clo a konečné clo se neuloží v případě, že je řízení zastaveno podle § 18.

§ 28

Vrácení cla

(1) Pokud je sazba prozatímního cla vyšší než sazba konečného cla, přeplatek cla vrátí orgán vybírající clo⁵⁾ na základě žádosti osoby, která clo zaplatila. Žádost musí být podána nejpozději 90 dnů po nabytí právní moci rozhodnutí o uložení konečného cla a přeplatek cla musí být vrácen do 90 dnů od obdržení žádosti.

(2) Pokud je sazba prozatímního cla nižší než sazba konečného cla, jejich rozdíl se nevybere.

(3) Pokud ministerstvo řízení zastaví podle § 18, zaplacené prozatímní clo bude orgánem vybírajícím clo vráceno na základě žádosti osoby, která clo zaplatila. Žádost musí být podána nejpozději 90 dnů po nabytí právní moci rozhodnutí o zastavení řízení a clo musí být vráceno nejpozději do 90 dnů od obdržení žádosti.

HLAVA III

ZMĚNA A ZRUŠENÍ ROZHODNUTÍ

§ 29

(1) Po nabytí právní moci rozhodnutí o uložení konečného cla nebo rozhodnutí o přijetí závazku může ministerstvo tato rozhodnutí změnit nebo zrušit na základě písemného podnětu účastníka řízení nebo z vlastního podnětu.

(2) Řízení podle této hlavy musí být ukončeno do 12 měsíců ode dne zahájení řízení. Ve zvlášť složitých případech rozhodne ministerstvo nejdéle do 18 měsíců ode dne zahájení řízení.

§ 30

Snížení konečného cla nebo závazku

(1) Ministerstvo může vydat rozhodnutí o snížení konečného cla nebo rozhodnutí o úpravě závazku, jestliže při přezkoumání zjistí, že došlo ke změně důvodů pro vybírání konečného cla v původní výši nebo pro existenci závazku v původním rozsahu.

(2) Závazek může být upraven pouze tehdy, jestliže vývozce nabídne jeho odpovídající změnu.

§ 31

Zrušení konečného cla nebo závazku

Ministerstvo zruší rozhodnutí o uložení konečného cla nebo rozhodnutí o přijetí závazku, jestliže při přezkoumání zjistí, že pominuly důvody pro vybírání konečného cla nebo pro další existenci závazku.

§ 32

Prodloužení konečného cla nebo závazku

(1) Pokud ministerstvo při přezkoumání zjistí, že ukončení uplatňování konečného cla nebo ukončení platnosti závazku by vedlo k pokračování nebo opakování dovozu dumpingových výrobků a jím způsobené újmy, vydá rozhodnutí o prodloužení uplatňování konečného cla nebo o prodloužení platnosti závazku. Podnět k přezkoumání musí být podán nejpozději 12 měsíců před uplynutím doby uplatňování konečného cla nebo platnosti závazku.

(2) Pokud ve lhůtě stanovené ministerstvem vývozce nenavrhne odpovídající závazek, vydá ministerstvo rozhodnutí o uložení konečného cla.

(3) Při prodloužení konečného cla nebo závazku podle odstavce 1 může uplatňování konečného cla nebo délka platnosti závazku přesáhnout pět let.

⁵⁾ Zákon ČNR č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 33

(1) Při řízeních podle této hlavy použije ministerstvo obdobně jednotlivá ustanovení tohoto zákona.

(2) Rozklad proti rozhodnutím uvedeným v této hlavě nemá odkladný účinek. Proti těmto rozhodnutím není možná obnova řízení ani přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení.

(3) Rozhodnutí vydaná podle této hlavy uveřejní ministerstvo v Obchodním věstníku. Den uveřejnění rozhodnutí v Obchodním věstníku je dnem oznámení rozhodnutí účastníkům řízení, které také ministerstvo jednotlivě informuje písemně.

ČÁST TŘETÍ

ZMĚNY A DOPLNĚNÍ NĚKTERÝCH ZÁKONŮ

§ 34

Zákon České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona České národní rady č. 34/1970 Sb., zákona České národní rady č. 147/1970 Sb., zákona České národní rady č. 125/1973 Sb., zákona České národní rady č. 25/1976 Sb., zákona České národní rady č. 118/1983 Sb., zákona České národní rady č. 60/1988 Sb., zákona České národní rady č. 173/1989 Sb., zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 9/1990 Sb., zákona České národní rady č. 93/1990 Sb., zákona České národní rady č. 126/1990 Sb., zákona České národní rady č. 203/1990 Sb., zákona České národní rady č. 288/1990 Sb., zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 305/1990 Sb., zákona České národní rady č. 575/1990 Sb., zákona České národní rady č. 173/1991 Sb., zákona České národní rady č. 283/1991 Sb., zákona České národní rady č. 19/1992 Sb., zákona České národní rady č. 23/1992 Sb., zákona České národní rady č. 103/1992 Sb., zákona České národní rady č. 167/1992 Sb., zákona České národní rady č. 239/1992 Sb., zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 350/1992 Sb., zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., zákona České národní rady č. 359/1992 Sb., zákona České národní rady č. 474/1992 Sb., zákona České národní rady č. 548/1992 Sb., zákona České národní rady č. 21/1993 Sb., zákona č. 166/1993 Sb., zákona č. 285/1993

Sb., zákona č. 47/1994 Sb., zákona č. 89/1995 Sb., zákona č. 289/1995 Sb., zákona č. 135/1996 Sb. a zákona č. 272/1996 Sb., se doplňuje takto:

V § 13 odst. 3 písm. d) se tečka na konci nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které zní:

„e) posuzuje dovoz dumpingových výrobků a přijímá opatření na ochranu proti dovozu těchto výrobků.“.

ČÁST ČTVRTÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 35

Vztah ke správnímu řádu

Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, vztahují se na postup podle tohoto zákona obecné předpisy o správním řízení.⁶⁾

§ 36

Řízení o vývozu dumpingových výrobků
vedená ve třetích státech

Žádosti o informace, které je nutno poskytnout v souvislosti s řízením o dovozu dumpingových výrobků, vedeným ve třetích státech, posuzuje a vyřizuje ministerstvo, pokud byly předloženy orgánem příslušným podle práva třetího státu a žádost je řádně odůvodněna.

§ 37

Vztah zákona k mezinárodním smlouvám

Ustanovení tohoto zákona se použijí, jen pokud nestanoví něco jiného mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů.⁷⁾

§ 38

Písemnosti určené podle tohoto zákona orgánům země vývozu nebo původu se mohou zasílat prostřednictvím jejich zastupitelského úřadu.

§ 39

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Zeman v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

⁶⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

⁷⁾ Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 191/1995 Sb., o sjednání Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO).

153**VYHLÁŠKA****Ministerstva dopravy a spojů**

ze dne 17. června 1997,

kterou se zrušují Směrnice o organizaci a výkonu železničních zdravotnických služeb

Ministerstvo dopravy a spojů v dohodě s Ministerstvem zdravotnictví stanoví podle § 80 odst. 5 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu: kých služeb č. j. ÚÚŽZ 5053/1973 registrované v části 30/1973 Sb.

§ 1

Zrušují se Směrnice Federálního ministerstva dopravy o organizaci a výkonu železničních zdravotnic-

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 1997.

Ministr:

Ing. Říman v. r.

154

VYHLÁŠKA

Ministerstva spravedlnosti

ze dne 18. června 1997

**o srážkách z odměny osob, které jsou ve výkonu trestu odnětí svobody zařazené do zaměstnání,
a o výkonu rozhodnutí srážkami z odměny těchto osob a chovanců zvláštních výchovných zařízení**

Ministerstvo spravedlnosti stanoví podle § 29 odst. 2, 4 a 5 a § 65 zákona č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů, § 152 odst. 2 trestního řádu č. 141/1961 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a § 373 občanského soudního řádu č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů:

Oddíl první

Srážky z odměny odsouzeného

§ 1

Druhy srážek

(1) Odměna odsouzeného příslušející podle § 29 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody (dále jen „zákon“) osobě, která je ve výkonu trestu odnětí svobody (dále jen „výkon trestu“) a byla zařazena do práce, (dále jen „odsouzený“) se považuje za hrubou odměnu odsouzeného, která se sníží podle zvláštních předpisů¹⁾ o

- a) pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti,
- b) pojistné na všeobecné zdravotní pojištění,
- c) zálohu na daň z příjmů.

(2) Odměnu odsouzeného sniženou podle odstavce 1 použije věznice a vazební věznice (dále jen „věznice“) k úhradě výživného pro děti odsouzeného, k úhradě nákladů výkonu trestu, k úhradě dalších srážek a k přidělení kapesného a úložného.

(3) Odměnu odsouzeného po provedení snížení podle odstavce 1 rozdělí věznice před provedením srážek, vyplývajících z následujících ustanovení, na

- a) základní složku odměny včetně odměny za práci přesčas a ostatních příplatků (dále jen „redukováná odměna“),
 - b) ohodnocení pracovního výkonu,²⁾
- a to ve stejném poměru, jaký měly tyto složky v hrubé

odměně odsouzeného před provedením srážek podle odstavce 1. Nebylo-li odsouzenému přiznáno ohodnocení pracovního výkonu, provádějí se dále stanovené srážky pouze z redukované odměny.

§ 2

Srážky k úhradě běžného výživného nezaopatřených dětí

(1) Z odměny odsouzeného se provede srážka k úhradě běžného výživného pro děti odsouzeného, které nejsou schopny se samy živit (dále jen „nezaopatřené děti“), a to v rozsahu 30 % redukované odměny. Na každé nezaopatřené dítě se srazí stejná částka, nejvýše však 700 Kč, nevyplyvá-li z odstavce 3 jinak.

(2) Srážky se provádějí na základě rozhodnutí soudu, jímž byl k vydobytí běžného výživného nezaopatřených dětí (dále jen „výživné“) nařízen výkon rozhodnutí srážkami z odměny odsouzeného (dále jen „výkon rozhodnutí“) nebo, není-li výkon rozhodnutí nařízen, provádějí se na žádost odsouzeného nebo osoby, v jejímž zaopatření dítě je, na žádost zletilého nezaopatřeného dítěte, popřípadě na žádost zařízení pro mládež, v němž je nezaopatřené dítě umístěno.

(3) Je-li výkonem rozhodnutí vymáháno výživné vyšší, než činí srážka podle odstavce 1, posuzuje se neuhrazený rozdíl jako pohledávka, pro kterou se provádějí další srážky podle § 5 odst. 1; je-li takto vymáhané běžné výživné nižší, převede se zbývající rozdíl k částce určené pro další srážky (§ 5 odst. 2).

(4) Jde-li o odsouzeného bez vyživovací povinnosti k nezaopatřeným dětem, převede se srážka z redukované odměny provedená podle odstavce 1 první věty

- a) 10 % k úhradě nákladů výkonu trestu (§ 3 odst. 1),
- b) 7 % k úhradě dalších srážek (§ 4 odst. 1),
- c) 13 % k úhradě srážek podle § 5 odst. 1.

¹⁾ Zákon ČNR č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon ČNR č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon ČNR č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Nařízení vlády č. 91/1997 Sb., o výši a podmínkách odměňování odsouzených osob zařazených do zaměstnání ve výkonu trestu odnětí svobody.

§ 3

Srážky k úhradě nákladů výkonu trestu

(1) Srážka k úhradě nákladů výkonu trestu se provede ve výši 48 % z redukované odměny a ve výši 10 % z ohodnocení pracovního výkonu, nejvýše však do částky stanovené pro I. skupinu základní složky odměny.²⁾

(2) Nevyčerpaná částka určená pro srážku podle odstavce 1 se použije na úhradu pohledávek podle § 2. Nemá-li odsouzený pohledávky podle § 2, použije se na úhradu pohledávek podle § 4.

(3) Srážka k úhradě nákladů výkonu trestu z důchodů se provede ve výši 50 %, nejvýše však do částky stanovené pro I. skupinu základní složky odměny.²⁾

Další srážky

§ 4

(1) Z redukované odměny se provede srážka v rozsahu 7 % a z ohodnocení pracovního výkonu se provede srážka v rozsahu 10 % k úhradě pohledávek vzniklých uložením povinnosti k úhradě nákladů vazby, nákladů výkonu trestu podle § 65 zákona a k náhradě škody způsobené na majetku Vězeňské služby České republiky (dále jen „Vězeňská služba“).

(2) Srážka podle odstavce 1 se zvyšuje o nevyčerpanou částku určenou pro srážky podle § 5 odst. 1.

(3) Srážky k úhradě pohledávek podle odstavce 1 se provádějí na základě

- a) výkonu rozhodnutí nařízeného soudem nebo orgánem státní správy,³⁾
- b) vykonatelného rozhodnutí orgánu státní správy o uložení povinnosti hradit náklady výkonu trestu podle § 65 zákona, o stanovení výše nákladů výkonu vazby nebo o uložení povinnosti náhrady škody podle § 32 zákona,
- c) dohody o srážkách z odměny odsouzeného uzavřené mezi odsouzeným a věznicí; dohoda musí být uzavřena písemně, jinak je neplatná.

(4) Pořadí srážek k úhradě pohledávek podle odstavce 1 se řídí dnem, kdy bylo věznicí doručeno rozhodnutí příslušného orgánu nebo dohoda, popřípadě dnem uzavření dohody, jde-li o dohodu mezi věznicí a odsouzeným. Má-li několik pohledávek stejné pořadí a nestačí-li srážka na ně připadající k jejich plnému uspokojení, uspokojí se poměrně. Pořadí, které pohle-

dávka získala u předcházejícího plátce mzdy, zůstává ve věznicí zachováno.

§ 5

(1) Z redukované odměny se provede srážka v rozsahu 5 % a z ohodnocení pracovního výkonu se provede srážka v rozsahu 10 % k úhradě

- a) částek postižených výkonem rozhodnutí nařízeným soudem nebo orgánem státní správy,
- b) částek propadajících státu v důsledku pravomocně uloženého peněžitého trestu (pokuty), jakož i náhrady⁴⁾ uložené odsouzenému vykonatelným rozhodnutím příslušných orgánů,
- c) přeplatků na dávkách nemocenského pojištění, pokud je odsouzený povinen je vrátit na základě vykonatelného rozhodnutí podle právních předpisů o nemocenském pojištění,
- d) neprávem přijaté části dávek sociálního zabezpečení, pokud je odsouzený povinen je vrátit na základě vykonatelného rozhodnutí podle právních předpisů o sociálním zabezpečení,
- e) částky rodičovského příspěvku, které je odsouzený povinen vrátit na základě vykonatelného rozhodnutí podle zákona o rodičovském příspěvku,
- f) částky pojistného na všeobecné zdravotní pojištění při neomluvené nepřítomnosti odsouzeného v zaměstnání, které plátce odměny (mzdy) za odsouzeného za tuto dobu uhradil,⁵⁾
- g) pohledávek zajištěných dohodou o srážkách ze mzdy nebo jiných příjmů podle § 246 zákoníku práce.

(2) Srážka podle odstavce 1 se zvyšuje o nevyčerpanou částku určenou pro srážky podle § 2 odst. 1 a 3, jakož i pro srážky určené k úhradě pohledávek uvedených v § 4 odst. 1.

(3) Pro pořadí srážek k úhradě pohledávek podle odstavce 1 platí ustanovení § 4 odst. 4.

(4) Jsou-li prováděny srážky k úhradě přednostních pohledávek uvedených v § 279 občanského soudního řádu, provedou se z částky určené podle odstavců 1 a 2 tím způsobem, že z první poloviny této částky se uspokojí bez zřetele na pořadí nejprve pohledávky výživného a teprve poté podle pořadí ostatní přednostní pohledávky. Nepostačí-li tato polovina k uspokojení všech pohledávek výživného, uspokojí se nejprve výživné všech oprávněných a teprve poté

³⁾ § 251 a násl. občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů.
§ 71 a násl. zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

⁴⁾ Např. § 156 trestního řádu, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících předpisů.

dlužné výživné, a to podle poměru výživného. Nebylo-li však takto uspokojeno ani běžné výživné všech oprávněných, rozdělí se mezi ně určená částka poměrně podle výše výživného. Přednostní pohledávky, které nebyly uspokojeny z první poloviny částky určené podle odstavců 1 a 2, a ostatní pohledávky se uspokojují z druhé poloviny této částky. Pokud není k úhradě přednostních pohledávek první polovina částky určené podle odstavců 1 a 2 plně vyčerpána, zvyšuje se o její nevyčerpanou část polovina druhá.

§ 6

Kapesné

(1) Kapesné činí 6 % z redukované odměny, a pokud odsouzenému bylo přiznáno ohodnocení pracovního výkonu, zvyšuje se o 60 % z této částky.

(2) Odsouzeným, kteří nejsou zařazeni do práce vzhledem k věku (starší hranice důchodového věku), zdravotnímu stavu nebo pro nedostatek pracovní příležitosti, lze poskytnout sociální kapesné, nejvýše však do částky 60 Kč za měsíc, nemají-li jiný příjem nebo finanční hotovost převážně za práci vykonávanou ve vazbě a výkonu trestu.⁶⁾

(3) Sociální kapesné (odstavec 2) se poskytuje k zabezpečení nezbytných věcí osobní potřeby odsouzeného jen v případě, pokud není možnost tyto věci zajistit jiným způsobem.

§ 7

Úložné

(1) Úložné činí 4 % z redukované odměny, a pokud odsouzenému bylo přiznáno ohodnocení pracovního výkonu, zvyšuje se o 10 % z této částky.

(2) Úložné se zvyšuje o nevyčerpané částky určené pro další srážky podle § 4 a 5 a veškeré částky vzniklé zaokrouhlováním (§ 13).

(3) S částí úložného nad 2000 Kč může odsouzený nakládat v rozsahu stanoveném ředitelem věznice. Do částky 2000 Kč je úložné vázáno pro potřebu odsouzeného při propuštění z výkonu trestu; výjimky stanoví generální ředitel Vězeňské služby vnitřním předpisem.

(4) Z úložného nad 2000 Kč se uhradí i náhrada nákladů výkonu trestu vypočtená podle § 8 a uložená na základě rozhodnutí ředitele věznice, pokud nebude tato pohledávka uhrazena srážkami z odměny odsouzeného; tuto náhradu je možné provést průběžně při výkonu trestu.

(5) Nemá-li odsouzený při propuštění z výkonu trestu úložné postačující k úhradě nezbytných potřeb, lze mu poskytnout příspěvek až do částky 2000 Kč. Při rozhodnutí o poskytnutí uvedeného příspěvku je nutné, mimo jiné, přihlídnout i k tomu, zda a v jaké výši byly odsouzenému prováděny srážky na úhradu nákladů výkonu trestu podle § 3 odst. 1.

Oddíl druhý

Náhrada nákladů výkonu trestu

§ 8

(1) Denní sazba nákladů výkonu trestu za dobu, po kterou odsouzený svým zaviněním způsobil, že tyto náklady nemohly být uhrazeny srážkami z jeho odměny (§ 65 odst. 1 zákona), činí 100 Kč.

(2) Za dobu uvedenou v odstavci 1 se považují dny, v nichž odsouzený bez oprávněného důvodu nepracoval, a dny, po které mu bylo odňato nemocenské nebo byl z nároku na nemocenské vyloučen včetně navazujících dnů pracovního klidu. Do této doby se rovněž započítávají dny, kdy odsouzený nepracoval z důvodů, že mu byl uložen kázeňsky trest, jehož výkon mu neumožnil nástup do zaměstnání.

§ 9

(1) Rozhodnutí o povinnosti k náhradě nákladů výkonu trestu podle § 65 odst. 1 zákona vydá ředitel věznice.

(2) O odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 rozhoduje generální ředitel Vězeňské služby.

(3) Od vymáhání náhrady nákladů výkonu trestu podle § 65 odst. 1 zákona lze trvale upustit, jestliže to vyžaduje zájem na nápravě nebo dovršení nápravy odsouzeného nebo jestliže odsouzený zemřel anebo byl vyhoštěn nebo vydán do ciziny.

Oddíl třetí

Náhrada nákladů výkonu vazby

§ 10

(1) Denní sazba nákladů výkonu vazby činí 80 Kč.

(2) Náhrada nákladů výkonu vazby se nepožaduje za dobu, po kterou je osobě ve výkonu vazby poskytována ústavní (nemocniční) péče.

⁶⁾ Zejména zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, § 6 odst. 1 a § 7 odst. 1 a 2 této vyhlášky, § 20 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 110/1994 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů.

(3) Srážka k úhradě nákladů výkonu vazby z důchodů se provede ve výši 50 %, nejvíce však do částky 2400 Kč měsíčně. Při jiné měsíční délce vazby se celková stanovená částka náhrady nákladů výkonu vazby úměrně upraví.

§ 11

(1) Rozhodnutí o výši nákladů výkonu vazby vydá ředitel věznice, a to na základě pravomocného rozhodnutí soudu, kterým byla odsouzenému uložena povinnost k náhradě nákladů spojených s výkonem vazby.⁷⁾

(2) O odvolání proti rozhodnutí uvedenému v odstavci 1 rozhoduje generální ředitel Vězeňské služby.

(3) Od vymáhání náhrady nákladů výkonu vazby lze trvale upustit, jestliže to vyžaduje zájem na nápravě nebo dovršení nápravy odsouzeného nebo jestliže odsouzený zemřel anebo byl vyhoštěn nebo vydán do ciziny.

Oddíl čtvrtý

Výkon rozhodnutí srážkami z odměny za práci chovanců zvláštních výchovných zařízení

§ 12

Při výkonu rozhodnutí srážkami z odměny chovance zvláštního výchovného zařízení se od jeho odměny za práci odečte částka, která se na částečnou úhradu nákladů uhrazuje z vlastních odměn chovance, a zbytek se zaokrouhlí směrem dolů na částku dělitelnou třemi, vyjádřenou v celých korunách. Z této částky lze srazit k uspokojení vymáhané pohledávky jen jednu třetinu. Pro přednostní pohledávky uvedené v § 279 odst. 2 občanského soudního řádu lze však srazit i druhou třetinu, nepostačí-li jedna třetina k uspokojení nebo nemohou-li být z první třetiny uspokojeny, protože mají horší pořadí než jiné pohledávky. Dojde-li takto ke srážkám také z druhé třetiny, uspokojí se z ní bez ohledu na pořadí nejprve pohledávky výživného a teprve pak ostatní přednostní pohledávky podle svého pořadí. Třetí třetina se nesráží. Jinak se na výkon rozhodnutí srážkami z odměny za práci chovance zvláštního výchovného zařízení užije obecných ustanovení občanského soudního řádu o výkonu rozhodnutí.

⁷⁾ § 155 trestního řádu.

⁸⁾ § 276 a násl. občanského soudního řádu.

⁹⁾ § 293 až 296 občanského soudního řádu.

Oddíl pátý

Společná a závěrečná ustanovení

§ 13

(1) Srážky z odměny odsouzeného se provádějí za období kalendářního měsíce, a to i tehdy, byl-li odsouzený v tomto období zařazen do zaměstnání na několika pracovištích, popřípadě byl-li přemístěn do jiné věznice. Částky srážek se zaokrouhlují na celé koruny směrem dolů.

(2) Odměna odsouzeného je splatná pozadu za měsíční období, a to nejpozději v následujícím kalendářním měsíci.

(3) Srážky k úhradě výživného nezaopatřených dětí se odesílají na účet u banky České republiky nebo se poukazují poštovní poukázkou příjemci výživného. Příjemce výživného (oprávněný nebo jeho zákonný zástupce anebo zvláštní příjemce) je povinen v žádosti o provádění srážek k úhradě výživného na nezaopatřené děti uvést, kterým z uvedených způsobů mu má být výživné vypláceno.

(4) Pro výkon rozhodnutí srážkami z důchodu (§ 3 a 10) platí ustanovení zvláštního zákona o výkonu soudních rozhodnutí srážkami ze mzdy.⁸⁾

§ 14

(1) Jestliže ten, proti němuž byl nařízen výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy, nastoupí výkon trestu, postupuje se podle ustanovení § 293 až 295 občanského soudního řádu jako při změně plátce, přičemž za mzdu povinného se tu považuje odměna odsouzeného, pokud podle této vyhlášky může sloužit k uspokojení vymáhané pohledávky.

(2) Byl-li odsouzený přemístěn do jiné věznice, pokračuje tato věznice ve výkonu rozhodnutí srážkami z jeho odměny; tato změna nemá vliv na pořadí vymáhaných pohledávek.

(3) Přemístění odsouzeného do jiné věznice se nepovažuje za změnu plátce odměny (mzdy) odsouzeného.⁹⁾

(4) Ustanovení odstavců 1 a 2 se použije přiměřeně v případech, kdy osoba uvedená v § 12 byla přemístěna do jiného zvláštního výchovného zařízení.

§ 15

Pro řízení podle této vyhlášky se použije zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

§ 16

Zrušuje se vyhláška Ministerstva spravedlnosti České republiky č. 426/1991 Sb., o srážkách z pracovní odměny osob, které jsou ve výkonu trestu odnětí svobody, a o výkonu rozhodnutí srážkami z pracovní odměny těchto osob a chovanců zvláštních výchovných zařízení.

§ 17

Srážky z odměny odsouzeného podle této vyhlášky se provádějí od 1. července 1997.

§ 18

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministryně:

JUDr. Parkanová v. r.

155

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 5. března 1996 byla v Záhřebu podepsána Dohoda mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic.

S Dohodou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 13 dnem 15. května 1997.

České znění Dohody se vyhláší současně. Do anglického znění Dohody, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

DOHODA

mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou
o podpoře a vzájemné ochraně investic

Česká republika a Chorvatská republika, dále jen „smluvní strany“,

vedeny přáním zintenzivnit hospodářskou spolupráci k vzájemnému prospěchu obou států,

hodlajíce vytvořit a udržovat příznivé podmínky pro investice investorů jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany,

uznávající potřebu podporovat a chránit zahraniční investice s cílem podněcovat ekonomickou prosperitu obou smluvních stran,

se dohodly na následujícím:

Článek 1
Definice

Pro účely této dohody:

1. Pojem „investor“ znamená jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu, která investuje na území druhé smluvní strany.

- a) Pojem „fyzická osoba“ znamená jakoukoli fyzickou osobu mající státní občanství některé ze smluvních stran v souladu s jejím právním řádem.
- b) Pojem „právnická osoba“ znamená s ohledem na obě smluvní strany jakoukoli společnost zaregistrovanou nebo zřízenou v souladu s jejím právním řádem a uznanou jejím právním řádem za právnickou osobu, která má trvalé sídlo na území jedné smluvní strany.

2. Pojem „investice“ označuje každou majetkovou hodnotu investovanou v souladu s hospodářskými aktivitami investorem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany v souladu s právními předpisy

druhé smluvní strany a zahrnuje zejména, nikoli však výlučně:

- a) movitý a nemovitý majetek, jakákoli další majetková práva a věcná práva, jako jsou hypotéky, zástavy, záruky a podobná práva;
- b) akcie, obligace, nezajištěné dluhopisy společností nebo jakékoli jiné formy účasti na společnostech;
- c) peněžní pohledávky nebo nároky na jakékoli plnění mající hospodářskou hodnotu související s investicí;
- d) práva z oblasti duševního vlastnictví včetně autor-
ských práv, práv z ochranných známek, patentů,
průmyslových vzorů, technických postupů,
know-how, obchodních tajemství, obchodních
jmen a goodwill, spojená s investicí;
- e) práva vyplývající ze zákona nebo ze smluvního
ujednání, licence nebo povolení vydané podle zá-
kona, včetně koncesí k průzkumu, těžbě, kultivaci
nebo využití přírodních zdrojů a práv poskytnu-
tých úředními orgány k provádění ekonomické
činnosti.

3. Jakákoli změna formy investice připuštěná v souladu s právními předpisy smluvní strany, na jejímž území byla investice uskutečněna, nemá vliv na její charakter jako investice.

4. Pojem „výnosy“ znamená částky plynoucí z investice a zahrnuje zejména, ne však výlučně, zisky, úroky, přírůstky kapitálu, podíly, dividendy, licenční poplatky, poplatky a jiné běžné příjmy.

5. Pojem „území“ znamená:

- ve vztahu k České republice území, nad kterým Česká republika uplatňuje svoji svrchovanost,

svrchovaná práva a soudní pravomoc v souladu s mezinárodním právem;

- ve vztahu k Chorvatské republice území a pobřežní pásmo včetně mořského dna a podloží, přilehlé k vnějšímu teritoriálnímu moři, nad kterým Chorvatská republika vykonává svoji svrchovanost, svrchovaná práva a soudní pravomoc v souladu s mezinárodním právem.

Článek 2

Podpora a připuštění investic

1. Každá smluvní strana bude podporovat na svém území investice investorů druhé smluvní strany a bude takové investice připouštět v souladu se svými právními předpisy.

2. Jestliže smluvní strana připustí na svém území investici, poskytne, v souvislosti s touto investicí a v souladu se svými právními předpisy, nezbytná povolení související s takovou investicí a s prováděním licenčních dohod a smluv o technické, obchodní a správní pomoci.

Článek 3

Národní zacházení a doložka nejvyšších výhod

1. Každá smluvní strana poskytne na svém území investicím a výnosům investorů druhé smluvní strany zacházení, které je řádné a spravedlivé a ne méně příznivé, než jaké poskytuje investicím nebo výnosům svých vlastních investorů nebo investicím a výnosům investorů jakéhokoli třetího státu, je-li výhodnější.

2. Každá smluvní strana poskytne na svém území investorům druhé smluvní strany, pokud jde o řízení, udržování, užívání, využití nebo nakládání s jejich investicí, zacházení, které je řádné a spravedlivé a ne méně příznivé, než jaké poskytuje svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoliv třetího státu, je-li výhodnější.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany takové zacházení, výhody nebo výsady, které může první smluvní strana poskytovat podle:

- a) celní unie nebo zóny volného obchodu nebo měnové unie nebo podobných mezinárodních dohod, které vedou k takovým uniím nebo institucím, nebo jiných forem regionální spolupráce, jejichž členem smluvní strana je nebo se může stát;
- b) mezinárodní dohody nebo ujednání týkajících se zcela nebo převážně zdanění.

Článek 4

Vyvlastnění

1. Žádná smluvní strana nepodnikne přímo či nepřímo opatření vedoucí k vyvlastnění, znárodnění

nebo jakékoli jiné opatření mající stejnou povahu nebo podobný účinek proti investicím patřícím investorům druhé smluvní strany, s výjimkou, kdy tato opatření jsou podniknuta ve veřejném zájmu, na nediskriminačním základě a podle zákona, za předpokladu, že opatření budou doprovázena okamžitou, účinnou a přiměřenou náhradou. Taková náhrada se bude rovnat tržní hodnotě vyvlastněné investice bezprostředně před vyvlastněním nebo než se zamýšlené vyvlastnění stalo veřejně známým, bude zahrnovat úrok od data vyvlastnění do data platby a bude volně převoditelná.

2. Částka náhrady bude stanovena ve směnitelné a volně převoditelné měně a vyplacena bez prodlení oprávněné osobě. Převod bude považován za uskutečněný bez prodlení, jestliže je uskutečněn v takové době, která je běžně vyžadována pro splnění formalit spojených s převodem. Uvedená doba začne běžet od data, kdy je příslušná žádost předložena, a nesmí přesáhnout tři měsíce.

3. Dotčený investor má právo požádat o neodkladné přezkoumání svého případu soudním nebo jiným nezávislým orgánem smluvní strany, na jejímž území byla investice uskutečněna, a ohodnocení své investice v souladu s principy obsaženými v tomto článku.

4. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se použije také na případy, kdy smluvní strana vyvlastní majetek společnosti, která je zřízena nebo zaregistrována v souladu s právním řádem platným na jakékoli části jejího území a v níž investoři druhé smluvní strany vlastní podíly.

Článek 5

Náhrada za škody

1. Jestliže investice investorů jedné nebo druhé smluvní strany utrpí na území druhé smluvní strany škody následkem války nebo jiného ozbrojeného konfliktu, výjimečného stavu, nepokoje, povstání nebo vzpoury, poskytne jim tato smluvní strana, pokud jde o náhradu, odškodnění, vyrovnání nebo jiné vypořádání, zacházení ne méně příznivé, než jaké poskytne tato smluvní strana svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoli třetího státu. Výsledné platby, kdykoli to bude možné, budou převoditelné bez prodlení, ve směnitelné a volně převoditelné měně.

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku bude investorům jedné smluvní strany, kteří při událostech uvedených v předcházejícím odstavci utrpěli škody na území druhé smluvní strany spočívající v

- a) zabavení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany,
- b) zničení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany, které nebylo způsobeno bojovými akcemi nebo nebylo vyvoláno nezbytností situace,

poskytnuta spravedlivá a přiměřená náhrada za škody utrpěné během zabírání nebo v důsledku zničení majetku. Výsledné platby budou bez prodlení volně převoditelné ve volně směnitelné měně.

Článek 6 Převody

1. Každá smluvní strana, na jejímž území byly uskutečněny investory druhé smluvní strany investice, zaručí těmto investorům volný převod plateb spojených s těmito investicemi, zejména:

- a) kapitálu a dodatečných částek nezbytných k udržení nebo zvětšení investice;
- b) výnosů, zisků, úroků, dividend a jiných běžných příjmů;
- c) částek na splacení půjček řádně sjednaných a doložených a přímo spojených s určitou investicí;
- d) licenčních nebo jiných poplatků;
- e) výnosů z úplné nebo částečné likvidace investice;
- f) náhrad uvedených v článku 4;
- g) příjmů státních příslušníků jedné smluvní strany, kterým je dovoleno pracovat ve spojení s investicí na území druhé smluvní strany, v souladu s jejími právními předpisy.

2. Převody budou uskutečněny bez jakéhokoli omezení a zbytečného prodlení ve volně směnitelné měně v převládajícím přepočítacím kurzu platném k datu převodu, pokud nebude dohodnuto jinak.

Článek 7 Postoupení práv

1. Jestliže jedna smluvní strana nebo jí zmocněná agentura provede platbu svému vlastnímu investorovi podle záruky, kterou poskytla ve vztahu k investici na území druhé smluvní strany, uzná druhá smluvní strana:

- a) postoupení každého práva nebo nároku investora smluvní straně nebo jí zmocněné agentuře, ať k postoupení došlo ze zákona nebo na základě právního ujednání v této zemi, jakož i
- b) že původní smluvní strana nebo jí zmocněná agentura je z titulu postoupení práv oprávněna uplatňovat práva a vznášet nároky tohoto investora a převzít závazky vztahující se k investici.

2. Postoupená práva nebo nároky nepřekročí původní práva nebo nároky investora.

Článek 8 Řešení sporů z investic mezi smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany

1. Spory mezi smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany budou oznámeny investorem písemně, včetně podrobných informací, hostitelské

smluvní straně. Každý spor mezi smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany bude vyřešen přátelsky konzultacemi a jednáními diplomatickou cestou.

2. Jestliže tyto spory nemohou být takto urovnány ve lhůtě šesti měsíců od data písemného oznámení uvedeného v odstavci 1, bude spor předložen na základě volby investorů buď:

- rozhodčímu soudu zřízenému ad hoc podle rozhodčích pravidel Komise Organizace spojených národů pro mezinárodní právo obchodní; nebo
- Mezinárodnímu středisku pro řešení sporů z investic (ICSID) zřízenému „Úmluvou o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států“.

3. Rozhodčí nález se bude opírat o

- ustanovení této dohody;
- právní řád smluvní strany, na jejímž území je investice uskutečněna, včetně kolizních norem;
- normy a všeobecně přijaté zásady mezinárodního práva.

4. Rozhodnutí rozhodčího soudu je konečné a závazné pro obě strany ve sporu.

Článek 9 Řešení sporů mezi smluvními stranami

1. Spory mezi smluvními stranami týkající se výkladu nebo použití této dohody budou řešeny konzultacemi nebo jednáními diplomatickou cestou.

2. Jestliže smluvní strany nedosáhnou dohody ve lhůtě šesti měsíců po zahájení sporu mezi nimi, bude na žádost jedné ze smluvních stran spor předložen rozhodčímu soudu, který bude ustaven následujícím způsobem: Každá smluvní strana určí jednoho rozhodce a tito dva rozhodci jmenují předsedu, který bude občanem třetího státu, který udržuje diplomatické styky s oběma smluvními stranami.

3. Jestliže jedna ze smluvních stran nejmenovala svého rozhodce a neučinila tak ani na žádost druhé smluvní strany ve lhůtě dvou měsíců, jmenuje rozhodce předseda Mezinárodního soudního dvora na žádost této smluvní strany.

4. Jestliže se oba rozhodci neshodnou ve volbě předsedy ve lhůtě dvou měsíců po jejich jmenování, jmenuje předsedu předseda Mezinárodního soudního dvora na žádost jedné ze smluvních stran.

5. Pokud v případech uvedených v odstavcích 3 a 4 tohoto článku předseda Mezinárodního soudního dvora nemůže vykonat tuto funkci nebo jestliže je občanem jedné ze smluvních stran, jmenování vykoná místopředseda, a jestliže ani místopředseda nemůže vykonat toto jmenování nebo jestliže je občanem některé smluvní strany, jmenování bude provedeno služebně nejstarším soudcem Mezinárodního soudního dvora, který není občanem žádné smluvní strany.

6. Rozhodčí soud určí vlastní jednací pravidla s přihlédnutím k výhradám učiněným smluvními stranami. Rozhodčí soud přijímá svá rozhodnutí většinou hlasů.

7. Rozhodnutí rozhodčího soudu je konečné a závazné pro obě smluvní strany.

8. Každá smluvní strana ponese náklady svého vlastního člena rozhodčího soudu a své účasti v rozhodčím řízení. Náklady předsedy a ostatní výdaje uhradí rovným dílem smluvní strany. Rozhodčí soud může však rozhodnout, že větší část nákladů uhradí jedna ze smluvních stran a toto rozhodnutí je závazné pro obě smluvní strany.

Článek 10

Příznivější ustanovení

Jestliže právní řád smluvních stran nebo současné závazky podle mezinárodního práva nebo závazky založené později mezi smluvními stranami kromě této dohody obsahují úpravu všeobecnou nebo zvláštní, která opravňuje investice investorů druhé smluvní strany k zacházení, které je příznivější než to, které je poskytováno podle této dohody, taková příznivější úprava bude mít přednost před ustanoveními této dohody.

Článek 11

Konzultace a výměna informací

Na žádost smluvní strany bude druhá smluvní strana souhlasit s okamžitými konzultacemi o výkladu nebo provádění této dohody. Na žádost smluvní strany budou vyměněny informace o právních předpisech, rozhodnutích, obvyklých administrativních postupech nebo praxi nebo politice druhé smluvní strany, které mohou mít dopad na investice, které jsou upraveny touto dohodou.

Za Českou republiku:

Václav Klaus v. r.
předseda vlády

Článek 12

Použitelnost této dohody

Ustanovení této dohody se použijí na budoucí investice uskutečněné investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany a také na investice existující v souladu s jejími právními předpisy platnými k datu vstupu této dohody v platnost.

Článek 13

Vstup v platnost

Tato dohoda vstoupí v platnost k pozdějšímu datu, ke kterému jedna ze smluvních stran písemně oznámí druhé smluvní straně, že byly splněny její vnitrostátní právní požadavky nezbytné pro vstup této dohody v platnost.

Článek 14

Trvání a ukončení

1. Tato dohoda zůstane v platnosti po dobu deseti let a její platnost bude pokračovat, pokud jeden rok před uplynutím počátečního nebo jakéhokoli následujícího období jedna smluvní strana písemně neoznámí druhé smluvní straně svůj úmysl ukončit platnost Dohody.

2. Pro investice uskutečněné před datem, kdy se oznámení o ukončení platnosti této dohody stane účinným, ustanovení této dohody budou nadále účinná po dobu deseti let od data ukončení platnosti této dohody.

Na důkaz toho podepsaní, řádně zmocnění, podepsali tuto dohodu.

Dáno v Záhřebu dne 5. března 1996 ve dvojím vyhotovení v jazyce českém, chorvatském a anglickém, přičemž všechna znění jsou stejně autentická. V případě rozporu ve výkladu je rozhodující anglické znění.

Za Chorvatskou republiku:

Zlatko Mateša v. r.
předseda vlády

SDĚLENÍ PRO PŘEDPLATITELE

1. Distributor Sbírky zákonů ČR Moraviapress, a. s., Břeclav oznamuje všem předplatitelům, že se připravuje velmi rozsáhlá částka Sbírky zákonů, a to částka 57/1997 Sb., ve které bude na 720 stranách uveřejněno sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přijetí změn a doplňků „Přílohy A – Ustanovení o nebezpečných látkách a předmětech“ a „Přílohy B – Ustanovení o dopravních prostředcích a o přepravě“ Evropské dohody o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR), přijaté v Ženevě dne 30. září 1957, vyhlášené pod č. 64/1987 Sb. Vzhledem k rozsahu této částky budou všechny zásilky rozepisovány formou balíků. Předpokládaný termín expedice je konec měsíce července 1997.
Žádáme předplatitele, aby reagovali na oznámení pošty o uložení zásilky a tuto si včas vyzvedli. Při nevyzvednutí zásilky ji pošta po úložné lhůtě vrátí zpět distributorovi a všechny takové případy by pak musely být řešeny jako reklamace.
2. Podmínky pro uplatnění reklamace
Sbírka zákonů se vydává v postupně číslovaných částkách. Má-li být distribuovaná částka jiná, než by příslušelo dle číselného označení, je upozornění na tuto změnu vždy uvedeno na poslední straně právě rozepisované částky. Odběratel tedy má možnost neustále sledovat, zda dostává řádně všechny vydané částky. Žádáme proto odběratele, aby písemně reklamovali nedodanou částku vždy nejpozději do 14 dnů poté, co zjistí, že ji neobdrželi. Částky reklamované později obdrží odběratelé pouze dobírkou.

Moraviapress, a. s., Břeclav
distributor Sbírky zákonů ČR

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – Redakce: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 – Administrace: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. Roční předplatné se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 2300,- Kč) – Vychází podle potřeby – Distribuce: celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. – Drobný prodej – Benešov: HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; Bohumín: ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; Brno: GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; České Budějovice: Prospektum, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; Hradec Králové: TECHNOR, Hořická 405; Chomutov: DDD Knihkupectví-Antikvariát, Ruská 85; Jihlava: VIKOSPOL, Smetanova 2; Kadaň: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; Kladno: eL VaN, Ke Stadionu 1953; Klatovy: Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; Kolín 1: Knihkupectví U Kašků, Karlovo nám. 46; Liberec: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; Most: Kniha M + M, Lipová 806, Knihkupectví Růžička, Šefříková 529/1057; Olomouc: BONUM, Ostružnická 10, Týcho, Ostružnická 3; Ostrava: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; Pardubice: LEJHANEK, s. r. o., Sladkovského 414, Knihkupectví Z. Petrová, Pasáž Sv. Jana a Za Pasáží; Plzeň: ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; Praha 1: ALBERTNET, Revoluční 1/655, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NADATUR, Hyberská 5, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; Praha 2: B. Wellemínová, Dittrichova 13; Praha 4: Abonentní tiskový servis, Zdiměřická 1446/9, PROSPEKTRUM, Nákupní centrum, Budějovická, SEVT, a. s., Jihlavská 405; Praha 5: SEVT, a. s., E. Peškové 14; Praha 6: PPP – Staňková Isabela, Verdunská 1; Praha 8: JASIPA, Zenklova 60; Praha 10: BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; Přerov: Knihkupectví EM-ZET, Bartoňova 9; Sokolov: Arbor Sokolov, a. s., Nádražní 365; Šumperk: Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; Teplice: L + N knihkupectví, Kapelní 4; Trutnov: Galerie ALFA, Bulharská 58; Ústí nad Labem: 7 RX, s. r. o., Mírová 4; Zábřeh: Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; Zlín-Louky: INFOSERVIS, areál Telekomunikačních montáží; Zlín-Malenovice: M. K.-HESPO, areál Pozemních staveb; Znojmo: Knihkupectví Houdková, Divišovo nám. 12; Žatec: Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. Distribuční podmínky předplatného: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. Reklamace: informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.